

Skatteministeriet
Udkast
5. oktober 2015

J. nr. 15-1386553

Forslag
til
Lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love samt ophævelse af lov om investeringsfonds
(Justering af erhvervsbeskatningen og tilpasning i forhold til EU-retten m.v.)

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 998 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

”Selskabsskatteloven”.

2. I § 1, stk. 1, nr. 2 e, 1. pkt., indsættes efter ”elektricitet”: ”og med en installeret effekt på over 25 kW”.

3. I § 1, stk. 1, nr. 2 e, 3. pkt., og § 1, stk. 1, nr. 2 h, 3. pkt., indsættes efter ”aktieselskaber”:
”og anpartsselskaber”.

4. I § 1, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter ”fast ejendom”: ”og indtægt ved produktion af elektricitet og varme”.

5. I § 1, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

”Indtægt ved produktion af elektricitet og varme er ikke omfattet af 1. pkt.”

6. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres ”27 pct.” til: ”22 pct.”

7. I § 3, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., udgår ”gas- og”.

8. I § 3, stk. 1, nr. 4, 2. pkt., udgår ”gas- eller”.

9. I § 3, stk. 1, nr. 4, indsættes som 3. og 4. pkt.:

”Betingelserne i 1. pkt. er også opfyldt, selv om en havn, en lufthavn eller et fjernvarmeværk har produktion af elektricitet med en installeret effekt på 25 kW eller derunder. Fritagelsen efter 1. pkt. gælder dog ikke indtægt ved produktion af elektricitet og for en havn eller lufthavn indtægt ved produktion af varme.”

10. I § 3, stk. 1, nr. 4 a, indsættes som 3. og 4. pkt.:

”Betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, selv om et vandforsyningsselskab m.v. har aktiviteter i form af produktion af elektricitet eller produktion af varme. Fritagelsen efter 1. pkt. gælder dog ikke indtægt ved produktion af elektricitet og varme.”

11. I § 3, stk. 8, 2. pkt., ændres ”§ 35 O, stk. 6,” til: dagældende § 35 O, stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015,”.

12. § 5 C, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

13. I § 13, stk. 3, udgår ”og lovpligtige udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring”.

14. I § 13, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. og 2. pkt., stk. 6, 4. pkt., stk. 7, 4. pkt., og stk. 9, 1. pkt. ændres ”stk. 3, 1. pkt.” til: ”stk. 3”.

15. I § 13 D, stk. 3, 2. pkt., ændres ”§ 35 O” til: dagældende § 35 O, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015”.

16. § 35 O, stk. 1-6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 1.

§ 2

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 17. august 2015, foretages følgende ændring:

1. § 67 ophæves.

§ 3

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 8. september 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 4 A, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Det er en betingelse efter stk. 1, at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 h eller 3 a-5 b, eller at datterselskabet er et tilsvarende udenlandsk selskab, der er selskabsskattepligtigt i hjemlandet.”

2. § 4 A, stk. 3, nr. 3, affattes således:

”3) Mellemløbselskabet ejer ikke hele aktiekapitalen i datterselskabet, eller mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i et datterselskab, som ikke er selskabsskattepligtigt i Danmark eller udlandet.”

§ 4

I arbejdsmarkedsbidragsloven, jf. lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 4 i lov nr. 1500 af 18. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 1, udgår ”og”, og ”samt” ændres til:

”, beløb overført efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, og”.

§ 5

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1200 af 30. september 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 4, nr. 1 og 2, stk. 5, nr. 1, 1. pkt., stk. 6, nr. 1, og stk. 8, 1. pkt., udgår ”eller investeringsfondsloven”.

§ 6

I fusionskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 1, stk. 1, nr. 2, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven)” til: ”selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2,”.

2. § 8, stk. 1, 4. og 5. pkt., ophæves.

3. § 15 b, stk. 1, 8. pkt., ophæves.

4. § 15 b, stk. 2, 8. pkt., ophæves.

5. § 15 d, stk. 2, 6. og 7. pkt., ophæves.

6. § 15 d, stk. 3, 6. og 7. pkt., ophæves.

§ 7

I lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 1175 af 30. oktober 2014, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 9, ophæves.

Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 8

Lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 1152 af 7. oktober 2014, ophæves.

§ 9

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 F, stk. 1, nr. 10, ændres ”§ 22, stk. 1, nr. 7” til: ”§ 22, stk. 1, nr. 5”.

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt. ændres: ”lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv.” til: ”selskabsskatteloven”.

3. I § 27 A, stk. 2, 1. pkt., ændres ”lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv.” til: ”selskabsskatteloven”.

4. I § 33 D, stk. 1, 4. pkt., ændres ”henlæggelser til investeringsfonde og indskud på etableringskonti” til: ”indskud på etableringskonti og iværksætterkonti”.

§ 10

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 382 af 8. april 2013, som ændret ved § 9, nr. 7, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 8 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 5 i lov nr.

1286 af 9. december 2014, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 2, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-12 bliver herefter nr. 4-11.

§ 11

I virksomhedsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 18. september 2013, som ændret ved § 9 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, § 1 i lov nr. 992 af 16. september 2014 og § 4 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, udgår ”, indskud på særlige konti i et pengeinstitut efter § 5 i lov om investeringsfonds”.

2. I § 10, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

”Beløb, der anses for overført efter 1. pkt., medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst i det indkomstår, hvor beløbet anses for overført.”

§ 12

I lov nr. 426 af 6. juni 2005 om ændring af selskabsskatteoven og andre skattelove (Nedsættelse af selskabsskatten og globalpuljebegreb i sambeskatningen), som ændret ved § 5 i lov nr. 1182 af 12. december 2005, § 14 i lov nr. 343 af 18. april 2007, § 6 i lov nr. 344 af 18. april 2007 og § 10 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 9, 4. pkt., ændres ”9. og 10. pkt.” til: ”9.-11. pkt.”

2. I § 15, stk. 9, indsættes efter 9. pkt.:

”Ligningslovens § 33 D, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 7. oktober 2004, finder dog ikke anvendelse, hvis det faste driftssted er beliggende i et land, der er medlem af EU eller EØS.”

§ 13

I lov nr. 521 af 17. juni 2008 om ændring af dødsboskatteoven og forskellige andre love (Forhøjelse af grænser for skattefritagelse, ændringer som følge af arveloven og nye aktieavancebeskatningsregler m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 12 ophæves.

§ 14

I lov nr. 992 af 16. september 2014 om ændring af virksomhedsskatteloven og kilde-skatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.), foretages følgende ændring:

1. I § 3 indsættes som *stk. 11*:

”*Stk. 11.* Skattepligtige, der i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 har foretaget dispositioner, der omfattes af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, kan vælge, at opgørelsen af beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., skal ske på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse for alle dispositioner i perioden. Skattepligtige, der har foretaget dispositioner, jf. 1. pkt., kan ændre valg af selvangivne oplysninger vedrørende beløb omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, for indkomstår, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik. Meddelelsen om omvalg af de selvangivne oplysninger skal være indgivet til told- og skatteforvaltningen senest den 30. juni 2017.”

§ 15

I lov om Energinet.dk, jf. lovbekendtgørelse nr. 1097 af 8. november 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 4 i lov nr. 576 af 18. juni 2012 og § 3 i lov nr. 633 af 16. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 12, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres ”selskabsskattelovens § 35 O” til: ”dagældende § 35 O i selskabsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015”.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets formål og baggrund*
 - 2.1. Opfølgning på en dom fra EU-Domstolen om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder*
 - 2.2. Justering af definitionen af datterselskabsaktier*
 - 2.3. Foreninger, havne og vandforsyningsselskaber m.v. får mulighed for at få skattepligtig indtægt ved salg af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed*
 - 2.4. Nedsættelse af indkomstbeskatningen af udbytter til visse udenlandske selskaber*
 - 2.5. Ophævelse af lov om investeringsfonds*
 - 2.6. Teknisk justering af indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen*
- 3. Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. Opfølgning på en dom fra EU-Domstolen om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder*
 - 3.1.1. Gældende ret*
 - 3.1.2. Lovforslaget*
 - 3.2. Justering af definitionen af datterselskabsaktier*
 - 3.2.1. Gældende ret*
 - 3.2.2. Lovforslaget*
 - 3.3. Foreninger, havne, vandforsyningsselskaber m.v. får mulighed for at få skattepligtig indkomst ved salg af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed*
 - 3.3.1. Gældende ret*
 - 3.3.2. Lovforslaget*
 - 3.4. Nedsættelse af indkomstbeskatningen af udbytter til visse udenlandske selskaber*
 - 3.4.1. Gældende ret*
 - 3.4.2. Lovforslaget*
 - 3.5. Ophævelse af lov om investeringsfonds*
 - 3.5.1. Gældende ret*
 - 3.5.2. Lovforslaget*
 - 3.6. Teknisk justering af indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen*
 - 3.6.1. Gældende ret*
 - 3.6.2. Lovforslaget*
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Forholdet til EU-retten*
 - 10.1. Opfølgning på en dom fra EU-Domstolen om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder*
 - 10.2. Justering af definitionen af datterselskabsaktier*

10.3. Nedsættelse af indkomstbeskatningen af udbytter til visse udenlandske selskaber

10.4. De øvrige forslags forhold til EU-retten

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at bringe erhvervsbeskatningen i overensstemmelse med EU-retten på tre punkter, hvor det har vist sig, at den gældende lovgivning er i strid med EU-traktatens bestemmelser om de frie bevægeligheder. Lovforslaget indeholder som følge heraf følgende tre forslag.

- Der foreslås som opfølgning på en dom fra EU-Domstolen en justering af reglerne om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder, når det faste driftssted afstås koncerninternt.
- Der foreslås en justering af definitionen af datterselskabsaktier som opfølgning på en anden dom fra EU-Domstolen. Justeringen medfører, at danske selskaber er skattefrie af afkast på datterselskabsaktier, uanset hvor datterselskabet er hjemmehørende, når blot datterselskabet er selskabsskattepligtigt i hjemlandet.
- Der foreslås som følge af EU-retten en nedsættelse af indkomstbeskatningen af udenlandske selskaber, der modtager udbytter fra danske selskaber. Det foreslås, at satsen nedsættes fra 27 pct. til 22 pct. svarende til selskabsskattesatsen for 2016.

Lovforslaget indeholder desuden tre mindre justeringer af erhvervsbeskatningen. Det drejer sig om følgende:

- En justering af selskabsskatteovens §§ 1 og 3, således at foreninger, havne, vandforsyningsselskaber m.v. får mulighed for at opnå en begrænset indtægt ved salg af el til nettet, uden at de generelt anses for at drive elvirksomhed.
- Ophævelse af lov om investeringsfonds, da investeringsfondsordningen er udfaset.
- Teknisk justering af indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

Derudover indgår der i lovforslaget en række yderligere ajourføringer og justeringer, der overvejende har karakter af konsekvensændringer. Formålet hermed er at sikre en opdateret og korrekt udformning af skattelovgivningen.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Opfølgning på en dom fra EU-Domstolen om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder

EU-Domstolen har fastslået, at den tidligere regel i ligningslovens § 33 D, stk. 5, om genbeskatning af tidligere fratrukne underskud i et fast driftssted beliggende i et EU- eller EØS-land ved koncernintern overdragelse af det faste driftssted var i strid med EU-rettens bestemmelser om den frie etableringsret. Reglen medførte, at der skete genbeskatning af alle tidligere fratrukne underskud, der ikke var modsvaret af efterfølgende overskud i det faste driftssted.

Ifølge EU-Domstolen gik denne genbeskatning ud over, hvad der var nødvendigt for at fore-

bygge skatteunddragelse og sikre en afbalanceret fordeling af beskatningsretten. EU-Domstolen vurderede, at det var tilstrækkeligt at beskatte de overskud, som var opnået i det faste driftssted inden afhændelsen, herunder overskuddene hidrørende fra gevinster opnået i forbindelse med afhændelsen.

Reglen, der var i strid med EU-retten, blev ophævet i 2005 i forbindelse med indførelsen af globalpuljeprikkippet i sambeskatningen. Principperne i reglen blev dog videreført i en overgangsregel, der fortsat finder anvendelse på underskud i faste driftssteder fra før 2005, som endnu ikke er modsvaret af overskud i det faste driftssted.

Det foreslås, at overgangsreglen bringes i overensstemmelse med EU-retten.

2.2. Justering af definitionen af datterselskabsaktier

EU-rettens bestemmelser om kapitalens frie bevægelighed finder også anvendelse i forhold til lande uden for EU. De øvrige bestemmelser om fri bevægelighed, herunder etableringsfriheden, finder derimod alene anvendelse i forhold til andre EU-lande. Det er derfor væsentligt, hvornår de forskellige bestemmelser om fri bevægelighed skal anvendes.

EU-Domstolen har fastslået, at en tærskel på 10 pct. ejerskab i et udloddende selskab, der har hjemsted uden for EU, ikke i sig selv medfører, at den relevante nationale lovbestemmelse skal bedømmes efter bestemmelserne om den frie etableringsret. Et dansk selskab vil ifølge dommen kunne påberåbe sig bestemmelserne om de frie kapitalbevægelser med henblik på at anfægte medholdeligheden af dansk lovgivning med en sådan tærskel, uanset hvor stor en kapitalandel selskabet konkret besidder i det udloddende selskab. I den sag, som dommen vedrørte, hvor moderselskabet ejede mere end 90 pct. af datterselskaberne, kunne moderselskabet således påberåbe sig kapitalens frie bevægelighed i forhold til medholdeligheden af tærsklen på 10 pct.

Ved beskatningen af danske selskabers afkast på datterselskabsaktier anvendes en tærskel på mindst 10 pct. ejerskab af aktiekapitalen. Hvis et dansk selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et dansk selskab eller et udenlandsk selskab, hvor udbyttebeskatningen skal frafaldes eller nedsættes efter direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (moder-/datterselskabsdirektivet) eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, vil afkastet (avancer, tab og udbytter) ikke blive medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Hvis udbyttebeskatningen derimod ikke skal frafaldes eller nedsættes efter direktivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst, f.eks. fordi datterselskabet er hjemmehørende i et land uden for EU, som ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, vil afkastet være skattepligtigt.

Der er således en forskelsbehandling mellem ejerskabet af aktier i et dansk datterselskab og aktier i et datterselskab, der er hjemmehørende i et land uden for EU, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark. Denne forskelsbehandling af sammenlignelige situationer ses ikke at kunne begrundes med tvingende almene hensyn og må derfor anses for at være i strid med EU-retten.

Det foreslås derfor, at selskabsbeskatningen af aktieafkast fra udenlandske datterselskaber, hvor der ejes mindst 10 pct. af aktiekapitalen, ikke længere skal være afhængig af, hvor dat-

terselskabet er hjemmehørende. Et dansk selskab vil dermed være skattefri af aktieafkast, hvis det ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et datterselskab, der er selskabsskattepligtigt i sit hjemland.

2.3. Foreninger, havne og vandforsyningsselskaber m.v. får mulighed for at få skattepligtig indkomst ved salg af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed

Fra den 1. januar 2000 overgik elselskaberne til almindelig skattepligt. Det betyder, at selskaber, hvori der indgår indtægter fra produktion, transport, handel eller levering af elektricitet, anses for at være skattepligtige elselskaber, og hele foreningens indtægt medregnes ved indkomstopgørelsen.

For kommuner og boligselskaber, der er omfattet af skattefritagelsesbestemmelserne i selskabsskatteovens § 3, blev reglerne samtidig ændret, så indkomst ved salg af elektricitet blev skattepligtigt. Det blev dog samtidig sikret, at kommunernes og boligselskabernes hidtil skattefritagne indtægter fortsat var fritaget for skattepligt.

I de senere år er priserne på anlæg til vedvarende energi, herunder især solcelleanlæg, faldet betydeligt, hvilket har gjort det mere fordelagtigt at investere i vedvarende energianlæg.

Det har imidlertid vist sig, at de gældende skatteregler kan have en række utilsigtede virkninger:

- En forening, der opsætter et solcelleanlæg på klubhuset og sælger elektricitet til nettet, vil blive betragtet som et elselskab, og dette betyder, at foreningen bliver skattepligtigt af alle foreningens indtægter, herunder kontingentindtægter.
- En havn, der sætter et solcelleanlæg op på en lagerbygning og sælger elektricitet til nettet, vil blive skattepligtigt af alle indtægter fra havnedriften, hvis anlægget ikke udskilles i et selvstændigt datterselskab.
- Et skattefritaget vandforsyningsselskab bliver skattepligtigt af alle indtægter, hvis der sættes en vindmølle eller et solcelleanlæg op, og selskabet sælger elektricitet til nettet.

De foreslåede ændringer af selskabsskatteoven skal sikre, at en forening, en havn eller et vandforsyningsselskab m.v. kan sætte et mindre elproducerende anlæg op, uden at foreningens øvrige skattefritagne indtægter derved bliver skattepligtige. Foreningen m.v. vil dog fortsat efter forslaget være skattepligtigt af indtægt ved salg af elektricitet til nettet.

2.4. Nedsættelse af indkomstbeskatningen af udbytter til visse udenlandske selskaber

Det fremgår af selskabsskatteovens § 17, at selskabsskattesatsen er 22 pct. fra og med indkomståret 2016. Indkomstkatten for udenlandske selskaber, der er begrænset skattepligtige af renter og royalties fra Danmark, er ligeledes på 22 pct.

Det foreslås som følge af EU-retten, at indkomstkattesatsen for udenlandske selskaber, der er begrænset skattepligtige af udbytter fra Danmark, ligeledes nedsættes fra 27 pct. til 22 pct.

2.5. Ophævelse af lov om investeringsfonds

Lovforslaget har til formål at ophæve lov om investeringsfonds, da investeringsfondsordningen er udfaset. Det har således ikke været muligt at foretage henlæggelse til investeringsfonds siden udgangen af indkomståret 1997.

2.6. Teknisk justering af indgrebet mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen

Ved lov nr. 992 af 16. september 2014 er der indført en regel i virksomhedsskatteoven, hvor efter selvstændigt erhvervsdrivende beskattes, hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen f.eks. den selvstændigt erhvervsdrivendes egne private gæld (reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse).

Under Folketingets behandling af lovforslaget til lov nr. 992 af 16. september 2014 blev der stillet et ændringsforslag til den dengang foreslåede regel om beskatning ved sikkerhedsstillelse. Det var opfattelsen, at ændringsforslaget var en lempelse. Det har dog vist sig, at ændringsforslaget kan have været en stramning f.eks. i forhold til træk på en kassekredit, hvor virksomhedens aktiver står til sikkerhed.

Det foreslås at indføre en overgangsregel, der skal sikre, at de selvstændigt erhvervsdrivende har mulighed for at udskyde virkningstidspunktet af det ændringsforslag, der blev stillet til lovforslaget til lov nr. 992 af 16. september 2014. Herved er der mulighed for at lempe de skattemæssige konsekvenser af f.eks. et træk på en kassekredit, hvor virksomhedens aktiver står til sikkerhed. Der er tale om en valgfri overgangsregel.

Derudover foreslås en ændring af reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse, hvorved det tydeliggøres, at beskatningen sker som personlig indkomst og uden for den såkaldte hæverækkefølge

Endelig foreslås der en ændring af arbejdsmarkedsbidragsloven, hvorved det sikres, at beløb, som overføres til den selvstændige efter virksomhedsskatteovens regel om beskatning ved sikkerhedsstillelse, fortsat indgår i grundlaget for beregning af arbejdsmarkedsbidrag.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Opfølgning på en dom fra EU-Domstolen om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder

3.1.1. Gældende ret

I 2005 indførtes nye sambeskatningsregler for selskaber. De nye regler indeholder en obligatorisk national sambeskatning og en frivillig international sambeskatning. Vælges international sambeskatning, omfatter den alle koncernforbundne udenlandske selskaber og alle udenlandske filialer. Fravælges international sambeskatning, sker beskatningen efter et territorialprincip, hvorved overskud og underskud ved erhvervsvirksomhed i udlandet (fast driftssted) ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Indtil 2005 blev selskaber beskattet efter globalindkomstprincippet, hvorved overskud og underskud ved erhvervsvirksomhed i udlandet (fast driftssted) blev medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der fandtes en række særregler om genbeskatning af tidligere fratrukne underskud, som skulle sikre symmetri i beskatningen, således at ikke kun de indle-

dende underskud, men også de efterfølgende overskud i det faste driftssted blev medregnet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Adgangen til fradrag for underskud fra aktivitet i et udenlandsk fast driftssted skulle således alene være en skattecredit.

I tilfælde af overskud i det faste driftssted i udlandet lempede Danmark normalt for den udenlandske skat efter creditprincippet, dvs. den udenlandske skat kunne fratrækkes i den skat, der blev opgjort efter danske regler. Fradragsbeløbet kunne dog ikke overstige den danske skat af overskuddet.

Når der blev lempet efter creditprincippet, skete der en løbende beskatning af overskud i det udenlandske faste driftssted i efterfølgende indkomstår. Det var derfor – som udgangspunkt – ikke nødvendigt med regler om genbeskatning af tidligere fratrukne underskud i takt med efterfølgende overskud. Det fulgte imidlertid af den dagældende bestemmelse i ligningslovens § 33 D, stk. 5, at der skulle ske fuld genbeskatning, dvs. beskatning af et beløb svarende til tidligere fratrukne underskud, der ikke var modsvaret af senere års overskud, hvis det faste driftssted blev afhændet til et koncernforbundet selskab, eller hvis det danske selskab flyttede ledelsens sæde til udlandet. Denne bestemmelse skulle forhindre, at indkomstpotentialet blev overflyttet til f.eks. et andet koncernselskab, når virksomheden i det faste driftssted blev overskudsgivende. Bestemmelsen fandt derfor heller ikke anvendelse, hvis det faste driftssted blev overdraget til et sambeskattet udenlandsk selskab, som tillige fik overført underskuddet efter udenlandske regler. Tilsvarende fandt bestemmelsen ikke anvendelse, hvis selskabet efter flytningen af ledelsens sæde var omfattet af dansk sambeskatning.

Udgangspunktet om medregning af overskud i det faste driftssted blev fraveget i visse tilfælde som følge af udformningen af Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster. I disse overenskomster var Danmark forpligtet til at lempe for den udenlandske beskatning af danske selskabers faste driftssteder efter eksemptionsmetoden. I disse tilfælde kunne Danmark ikke beskatte et eventuelt overskud i det pågældende faste driftssted. Derimod gav Danmark også i disse tilfælde fradrag for eventuelle underskud i det faste driftssted.

Det bemærkes, at Danmark kun har én overenskomst tilbage (overenskomsten med Brasilien), hvor Danmark skal lempe efter eksemptionsmetoden for indkomsten i faste driftssteder i det andet land. Der er indgået en protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Brasilien, hvor lempelsesmetoden ændres til creditmetoden, men protokollen er endnu ikke trådt i kraft, idet Brasilien ikke har ratificeret protokollen på nuværende tidspunkt.

Når et dansk selskab havde foretaget fradrag for underskud i et fast driftssted i et land, som havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med eksemptionsmetode med Danmark, skulle det danske selskab i efterfølgende indkomstår genbeskattes af de fratrukne underskud i takt med overskud i det faste driftssted. Den særlige bestemmelse om fuld genbeskatning ved afhændelse af det faste driftssted til et koncernforbundet selskab eller ved flytning af ledelsens sæde til udlandet fandt tilsvarende anvendelse, når der var aftalt eksemptionslempelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Hvis der ikke valgtes international sambeskatning efter de nye sambeskatningsregler i 2005, var danske selskaber ikke længere skattepligtige af overskud og underskud i faste driftssteder i udlandet. Der indførtes i 2005 en overgangsregel (§ 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005)

om genbeskatning af tidligere fratrukne underskud, der ikke er modsvaret af senere overskud. Genbeskatningen sker fortsat i takt med overskud i det faste driftssted. Den særlige bestemmelse om fuld genbeskatning ved afhændelse af det faste driftssted til et koncernforbundet selskab eller ved flytning af ledelsens sæde til udlandet, blev videreført uændret – uanset lempelsesmetode.

EU-Domstolen har i en dom af 17. juni 2014 (C-48/13) fastslået, at den særlige regel om genbeskatning ved afhændelse af et fast driftssted til et koncernforbundet selskab, jf. den dagældende bestemmelse i ligningslovens § 33 D, stk. 5, var i strid med EU-traktatens bestemmelser om etableringsfriheden.

Som nævnt blev denne særlige genbeskatningsregel videreført i overgangsreglen fra 2005. Det kan derfor i lyset af EU-Domstolens dom ligeledes konkluderes, at det vil være i strid med etableringsfriheden, hvis der sker genbeskatning efter overgangsreglen ved afhændelse af et fast driftssted til et koncernforbundet selskab.

SKAT har den 10. juli 2015 udsendt et styresignal om genoptagelse af genbeskatning af udenlandske filialer efter den dagældende ligningslovens § 33 D, stk. 5, og genbeskatning efter § 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005 under henvisning til den tidligere ligningslovens § 33 D, stk. 5 (SKM2015.505.SKAT).

Det bemærkes, at det ikke er nødvendigt at ændre i den nugældende ligningslovs § 33 D om genbeskatning af underskud i faste driftssteder beliggende i lande, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, hvorefter eksemptionmetoden anvendes til lempelse for overskud i faste driftssteder i det andet land. Danmark har som nævnt ikke længere sådanne overenskomster med lande i EU eller EØS.

3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at overgangsreglen i § 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005 om genbeskatning af hele den resterende genbeskatningssaldo vedr. et fast driftssted i et EU- eller EØS-land ikke finder anvendelse ved afhændelse af det faste driftssted til et koncernforbundet selskab. Tilsvarende foreslås det, at der ikke sker genbeskatning af hele den resterende genbeskatningssaldo vedr. et fast driftssted i et EU- eller EØS-land, hvis det danske selskab flytter ledelsens sæde til udlandet.

Afhændelsen af det faste driftssted i et EU- eller EØS-land vil herefter alene udløse genbeskatning af et beløb op til summen af gevinster og tab ved afståelse af aktiverne og passiverne i det faste driftssted. Tilsvarende vil flytningen af ledelsens sæde til udlandet udløse genbeskatning af et beløb op til den positive sum af gevinster og tab ved afståelse til handelsværdien af aktiverne og passiverne i det faste driftssted, jf. § 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005 og selskabsskattelovens § 5, stk. 7.

3.2. Justering af definitionen af datterselskabsaktier

3.2.1. Gældende ret

Datterselskabsaktier er defineret i aktieavancebeskatningslovens § 4 A, og definitionen anvendes bl.a. i aktieavancebeskatningslovens § 8 og selskabsskattelovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Ved datterselskabsaktier forstås aktier, som ejes af et selskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet. Det er en betingelse, at datterselskabet er et dansk selskabsskattepligtigt selskab eller et udenlandsk selskab, hvor beskatningen af udbytter fra datterselskabet skal frafalde eller nedsættes efter bestemmelserne i moder-/datterselskabsdirektivet eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

Definitionen indeholder endvidere en værnsregel, der skal forhindre, at en række selskabsaktionærer, som hver især ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, kan opnå adgang til skattefriheden for datterselskabsaktier ved at indskyde et fællesejet mellemholdingselskab uden reel økonomisk aktivitet vedrørende aktiebesiddelsen som formel ejer af mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet.

Gevinster og tab på datterselskabsaktier medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. aktieavancebeskatningslovens § 8. Tilsvarende medregnes udbytter fra datterselskabsaktier ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. selskabsskatteovens § 13, stk. 1, nr. 2.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes endvidere ikke gevinster, tab og udbytter på koncernselskabsaktier. Koncernselskabsaktier er defineret som aktier, hvor ejeren og det selskab, hvori der ejes aktier, er sambeskattede efter selskabsskatteovens § 31 (national sambeskatning) eller kan sambeskattes efter selskabsskatteovens § 31 A (international sambeskatning). Afkastet på aktier i selskaber, der indgår i koncernen efter sambeskatningsreglerne, jf. selskabsskatteovens § 31 C, er således skattefrie. Dette gælder, uanset hvor koncernselskabet er hjemmehørende. Koncernen består af moderselskabet og dets datterselskaber, og udgangspunktet er, at der er tale om et datterselskab, hvis moderselskabet direkte eller indirekte råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne.

Hovedreglen er således, at afkast af datterselskabsaktier er skattefrie. Der findes imidlertid en undtagelse fra denne hovedregel. Hvis et dansk selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et selskab, hvor beskatningen af udbytteudlodninger ikke skal frafalde eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, vil afkastet (avancer, tab og udbytter) være skattepligtig indkomst for det danske selskab. Hvis datterselskabet er hjemmehørende uden for EU i et land, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med, vil afkastet på aktierne i datterselskabet således være skattepligtigt. Undtagelsen, dvs. skattepligt, gælder dog ikke, hvis det udenlandske selskab er koncernforbundet med det danske selskab, således at det ville kunne indgå i en international sambeskatning efter selskabsskatteovens § 31 A.

Ovenstående regler finder tilsvarende anvendelse på danske fondes besiddelser af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at definitionen af datterselskabsaktier ændres således, at der ikke sker nogen begrænsning baseret på, hvor datterselskabet er hjemmehørende. Ændringen foreslås som følge af bestemmelserne om kapitalens frie bevægelighed i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Der henvises for en uddybning til bemærkningerne om for-

holdet til EU-retten (pkt. 10.2).

Det vil dermed alene være en betingelse for skattefrihed af afkastet på datterselskabsaktier, at moderselskabet ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et selskab, som er selskabsskattepligtigt i sit hjemland. Dette gælder, uanset hvor datterselskabet er hjemmehørende.

3.3. Foreninger, havne og vandforsyningsselskaber m.v. får mulighed for at få skattepligtig indtægt ved salg af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed

3.3.1. Gældende ret

Efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2e, er elselskaber skattepligtige. Ved elselskaber forstås selskaber m.v., i hvis aktiviteter indgår produktion, transport, handel eller levering af elektricitet. Skattepligten gælder uanset elselskabets organisationsform. Indregistrerede aktieselskaber er dog skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1. Hvis aktiviteten udøves af et interessentskab, beskattes interessenterne enkeltvis efter de ovennævnte regler. Produktion og forbrug af elektricitet i tog, skibe, luftfartøjer eller andre transportmidler og produktion af elektricitet på nødstrømsanlæg i tilfælde, hvor den normale elektricitetsforsyning svigter, medfører dog ikke skattepligt.

Der er ingen bundgrænse for, hvornår et selskab skal anses for at være et skattepligtigt elselskab i skattemæssig forstand. Det betyder, at det er tilstrækkeligt for, at et selskab bliver skattepligtigt efter denne bestemmelse, at det på en eller anden måde producerer og sælger elektricitet til elnettet.

Efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, er foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, der ikke er skattepligtige efter andre bestemmelser i selskabsskattelovens § 1 eller fondsbeskatningsloven, alene skattepligtige af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed. Som indtægt ved erhvervmæssig virksomhed betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervmæssig indtægt for foreningen m.v. Overskud, som foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervmæssig virksomhed.

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, er en opsamlingsbestemmelse, der alene omfatter de foreninger m.v., der ikke er skattepligtige efter andre bestemmelser i selskabsskattelovens § 1. En forening m.v., der producerer og sælger el, vil derfor være skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2e, da skattepligt efter denne bestemmelse har forrang frem for skattepligt efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. Foreningen bliver herved skattepligtig af alle indtægter, herunder også kontingentindtægter.

Hvis elektricitetsproducerende anlæg ikke er tilsluttet elnettet, vil der ikke kunne sælges elektricitet til nettet, og foreningen m.v. vil derfor ikke være skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e. Skatterådet har i et bindende svar givet udtryk for denne fortolkning,

jf. SKM2014.498.SR.

Efter selskabsskatteoven er en række organisationer eller institutioner helt eller delvist fritaget for beskatning.

Havne, lufthavne, gasværker og fjernvarmeværker er under visse betingelser undtaget fra skattepligt. Skattefriheden er betinget af, at adgangen til leverance fra havnen, lufthavnen eller værket står åben for alle inden for det område, hvori havnen, lufthavnen eller værket arbejder. Endvidere er skattefriheden betinget af, at havnens, lufthavnens eller værkets indtægter udelukkende kan anvendes til havnens, lufthavnens eller værkets formål, dog bortset fra en normal forrentning af en eventuel indskudskapital. Disse forhold skal fremgå af havnens, lufthavnens eller værkets vedtægter. Det forhold, at skattefritagelsen er betinget, betyder, at havne, lufthavne og gas- og fjernvarmeværker kun er skattefri, hvis de holder sig inden for udøvelse af deres kerneaktivitet. Hvis havne, lufthavne, gas- og fjernvarmeværker udøver anden virksomhed, såkaldte sideordnede aktiviteter, så fortabes skattefriheden, medmindre aktiviteten er udskilt i et selvstændigt datterselskab.

Bestemmelsen betyder, at hvis det elproducerende anlæg ikke er udskilt i et datterselskab, vil skattefriheden for havnen, lufthavnen eller gas- og fjernvarmeværket bortfalde, hvis havnen, lufthavnen eller værket modtager indtægt fra salg af elektricitet til nettet. Det fremgår også en afgørelse fra Skatterådet, jf. SKM2014.498.SR.

Vandforsyningsselskaber m.v., der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, er ligeledes under visse betingelser fritaget for beskatning. Skattefriheden er betinget af, at leverance fra vandforsyningsselskabet står åben for alle inden for det område, hvori selskabet arbejder, og at vandforsyningsselskabets indtægter, bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital, ifølge selskabets vedtægter kun kan anvendes til selskabets formål.

Hvis vandselskabet f.eks. opsætter et solcelleanlæg eller en vindmølle og modtager indtægt for salg af el til nettet, vil hele vandselskabets indtægt blive skattepligtig, jf. SKM2015.178.SR.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at skattepligten for elproducerende anlæg begrænses til skattepligtige selskaber m.v., der ejer elproducerende anlæg med en samlet kapacitet på over 25 kW. Den foreslåede bundgrænse svarer til den kapacitetsgrænse, der gælder for en husstandsvindmølle, jf. § 41 i lov om fremme af vedvarende energi. Grænsen gælder for alle former for elektricitetsproducerende anlæg. Der sondres således ikke imellem traditionelle elproducerende anlæg og anlæg, der producerer el ved hjælp af vedvarende energi. Hvis en forening m.v. har flere elproducerende anlæg f.eks. en vindmølle og et solcelleanlæg, lægges kapaciteten af disse anlæg sammen for at afgøre, om kapaciteten for elproduktionen er over 25 kW.

Ændringen betyder, at selskaber og foreninger m.v., der driver elproducerende anlæg med en samlet kapacitet på 25 kW eller derunder, alene er skattepligtige af indtægter ved salg af elektricitet til nettet. Elektricitet, der ikke leveres til elektricitetsnettet, men som direkte anvendes af foreningen, indgår ikke ved opgørelsen af de skattepligtige indtægter. Den skattepligtige

indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler.

En forening m.v., der driver et elproducerende anlæg med en kapacitet på 25 kW eller derunder, vil i de fleste tilfælde blive skattepligtig efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6. For at sikre, at indtægter ved salg af elektricitet og varme til nettet fortsat er skattepligtig, foreslås, at indkomst ved salg af elektricitet og varme altid skal anses for at være indkomst ved erhvervmæssig virksomhed, der vil være skattepligtig. Derved sikres, at en forening m.v. kan blive skattepligtig af indtægter ved elproduktion, uden at skattefritagne foreningsindtægter som f.eks. kontingentindtægter derved også blive skattepligtige.

Foreningen kan allerede efter de gældende regler undgå beskatning af hele foreningens indkomst ved at udskille produktionen af elektricitet i et datterselskab. For mindre elproducerende husstands anlæg, der f.eks. har til formål at bidrage til elforsyningen af et klubhus, skønnes det dog ikke rimeligt, at der skal oprettes et datterselskab, for at foreningen kan undgå beskatning af kontingentindtægter m.v.

For en havn, en lufthavn eller et fjernvarmeværk, der har produktion af elektricitet med en installeret effekt på 25 kW eller derunder, foreslås på tilsvarende vis, at indtægt herved ikke vil medføre, at havnens, lufthavnens eller fjernvarmeværkets skattefritagne indtægter bliver skattepligtige. Derved bliver det ikke nødvendigt for en havn m.v., der opfører et mindre, elproducerende anlæg, at oprette et datterselskab, hvori den elproducerende enhed indgår, for at undgå beskatning af indtægter ved havnevirksomhed m.v. Indtægt ved produktion af elektricitet og varme vil dog fortsat være skattepligtig. Elektricitet, der ikke leveres til elektricitetsnettet, men som direkte anvendes af havnen m.v., indgår ikke ved opgørelsen af de skattepligtige indtægter. Den skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler.

For mindre vandforsyningsselskaber m.v., der er skattefri efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4 a, og som har aktiviteter i form af produktion af elektricitet eller produktion af varme, foreslås, at indtægt herved ikke skal medføre, at vandforsyningsselskabet m.v.'s øvrige skattefritagne indtægter bliver skattepligtige. Da det alene er mindre vandforsyningsselskaber, der er omfattet af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4 a, er det valgt ikke at sætte nogen kapacitetsgrænse ind i bestemmelsen, ligesom der heller ikke foreslås mulighed for at bevare skattefriheden ved udskillelsen af elaktiviteteten i et selvstændigt datterselskab. Elektricitet, der ikke leveres til elektricitetsnettet, men som direkte anvendes af foreningen, indgår ikke ved opgørelsen af de skattepligtige indtægter. Den skattepligtige indkomst opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler.

Det foreslås desuden, at gasværker udgår af skattefrihedsbestemmelsen. Bestemmelsen anvendes ikke længere. Et gasværk er en fabrik, der producerer bygas. Gassen blev produceret ved at opvarme kul. Der bruges ikke længere kulproduceret bygas i Danmark. Den traditionelle bygas er blevet erstattet af naturgas, der ikke forarbejdes på gasværker. Det sidste traditionelle gasværk i Danmark blev lukket i København i 2007. Der findes gasværker, der omdanner naturgas til bygas, men disse værker anvender ikke skattefrihedsbestemmelsen.

3.4. Nedsættelse af indkomstbeskatningen af udbytter til visse udenlandske selskaber

3.4.1. Gældende ret

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 3, 2. pkt., er indkomstkatten på 27 pct. vedr. udbytter og

visse afståelsessummer, der modtages af begrænset skattepligtige udenlandske selskaber, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c. De omfattede afståelsessummer er de afståelsessummer, der behandles ligesom udbytter, dvs. afståelsessummer ved salg til udstedende selskab m.v. efter ligningslovens § 16 B.

Indkomstskatten nedsættes dog til 15 pct., hvis det udenlandske selskab er hjemmehørende i et land, hvor den kompetente myndighed skal udveksle skatteoplysninger med de danske skattemyndigheder og ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udloddende danske selskab. Hvis det udenlandske selskab er hjemmehørende uden for EU og sammen med koncernforbundne selskaber ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen, nedsættes indkomstskatten ikke. Indkomstskatten kan endvidere blive nedsat som følge af en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og det land, hvor det udenlandske selskab er hjemmehørende.

Indkomstbeskatningen af udbyttebetalingen bortfalder, hvis det udbyttemodtagende selskab er et udenlandsk moderselskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbytteudloddende danske datterselskab, og beskatningen skal frafalde eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Skattepligten omfatter endvidere ikke udbytter af koncernselskabsaktier, der ikke er datterselskabsaktier, når det udbyttemodtagende koncernselskab er hjemmehørende i en stat, der er medlem af EU/EØS, og udbytteudlodningen skulle være frafaldet eller nedsat efter bestemmelserne i moder-/datterselskabsdirektivet eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den pågældende stat, hvis der havde været tale om datterselskabsaktier.

Selskaber, der er hjemmehørende i EU/EØS og ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et dansk selskab, kan blive beskattet med 27 pct. af udbytter fra det danske selskab. Det vil være tilfældet, hvis beskatningen ikke skal frafalde eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den pågældende stat som følge af, at det umiddelbart udbyttemodtagende selskab ikke er den retmæssige ejer af udbyttebetalingen. Det umiddelbart udbyttemodtagende selskab, som anses for at være det selskab, der er skattepligtig af udbyttebetalingen, vil kunne påberåbe sig bestemmelserne om etableringsfriheden i EU-retten. Det vurderes, at det er uproportionalt i forhold til EU-retten i dette tilfælde at beskatte udbyttebetalingen med en sats, der er højere end selskabsskattesatsen.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at indkomstskatten for udbytter og afståelsessummer, der behandles som udbytter, omfattet af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, nedsættes fra 27 pct. til 22 pct. af det samlede beløb.

Principielt kunne indkomstbeskatningen på 27 pct. opretholdes i forhold til selskaber, der er hjemmehørende uden for EU, hvor satsen ikke skal nedsættes eller frafalde efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. I praksis vil disse investorer imidlertid kunne opnå en indkomstbeskatning på 22 pct. ved at kanalisere investeringerne gennem et selskab i EU. Det foreslås derfor, at satsnedsættelsen gøres generel.

Indkomstskatteprocenten for de udenlandske selskaber vil herefter svare til selskabsskattesatsen for danske selskaber, som er på 22 pct. fra og med indkomståret 2016. Ved lov nr. 202 af

27. februar 2015 blev indkomstskattesatsen tilsvarende nedsat for rente- og royaltymbetalinger, således at den svarer til selskabsskattesatsen.

3.5. Ophævelse af lov om investeringsfonds

3.5.1. Gældende ret

Lov om investeringsfonds blev indført i 1957. Henlæggelser til investeringsfonds kunne første gang foretages med fradragsret for det indkomstår, der sluttede den 31. december 1957 eller var løbende pr. denne dato.

Oprindeligt kunne selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber m.v. henlægge op til 20 pct. af overskuddet før renter m.v. til investeringsfonds. I 1975 blev henlæggelsessatsen sat op fra 20 pct. til 25 pct. af overskuddet før renter m.v. Henlæggelsen skulle bruges til forlods afskrivninger på nyanskaffede afskrivningsberettigede aktiver, og medførte, at det fremtidige afskrivningsgrundlag blev formindsket eller bortfaldt. Der måtte højst gå 12 år fra henlæggelsen til anvendelsen. Fra 1983 blev perioden dog sat ned til 6 år. Samtidig bortfaldt adgangen til henlæggelser for pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Fra 1990 blev adgangen til at foretage henlæggelser til investeringsfonds afskaffet for selskaber m.v. For henlæggelser foretaget af selskaber m.v. i tidligere indkomstår fandt lov om investeringsfonds dog fortsat anvendelse.

Ved en ændring af lov om investeringsfonds i 1993 blev muligheden for henlæggelser til investeringsfonds sat ned til 20 pct. af overskuddet før renter m.v. for indkomståret 1995, til 15 pct. for indkomståret 1996, til 10 pct. for indkomståret 1997 og til 0 pct. for indkomståret 1998 og senere år. Der har således ikke kunnet henlægges til investeringsfonds siden udgangen af indkomståret 1997.

Der kunne fradrages henlæggelser til investeringsfonds ved opgørelsen af den skattepligtiges indkomst for det indkomstår, der var foretaget henlæggelser for (henlæggelsesåret). Den skattepligtige skulle indsætte et beløb lig med den foretagne henlæggelse på en særlig investeringsfondskonto i et pengeinstitut. For en skattepligtig, der skulle føre regnskab efter bogføringsloven eller skattekontrolloven, eller som uden at have pligt til det førte et regnskab, der blev vedlagt selvangivelsen, skulle indskuddet på investeringsfondskonto dog kun udgøre 70 pct. af henlæggelsen til investeringsfond. Det beløb, der var indsat på en investeringsfondskonto, sikrede skattekravene og kunne ikke hæves, før skatten var betalt.

En henlæggelse til investeringsfond skal efter den gældende udformning af lov om investeringsfonds være anvendt inden 6 år efter udløbet af henlæggelsesåret. Denne frist kan efter anmodning i det enkelte tilfælde forlænges af SKAT, når den pågældende dokumenterer, at det skyldes udefrakommende omstændigheder, at anvendelsen ikke har fundet sted inden fristens udløb.

Hvis en foretagen henlæggelse ikke eller ikke fuldt ud er benyttet inden udløbet af 6 årsfristen, medregnes det ikke anvendte henlæggelsesbeløb ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for henlæggelsesåret med tillæg af 3 pct. for hvert år fra henlæggelsesårets udløb og indtil fristens udløb. Til og med indkomståret 2001 udgjorde tillægget dog 5 pct.

Alt i alt indebærer gældende ret, at en henlæggelse foretaget i indkomståret 1997, som var det

sidste år med mulighed for at henlægge til investeringsfonds, skulle være anvendt senest ved udgangen af indkomståret 2003, medmindre der er givet dispensation fra 6 års-fristen. Det beløb, som blev henlagt i indkomståret 1997, medregnedes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 2003 med et tillæg på 5 pct. for hvert af indkomstårene 1998, 1999, 2000 og 2001 og 3 pct. for hvert af indkomstårene 2002 og 2003, hvis beløbet ikke var anvendt senest ved udgangen af 2003, og hvis der ikke var givet dispensation fra 6 års-fristen.

I princippet burde der således ikke stå flere beløb på investeringsfondskonti i dag. I dag står der imidlertid ca. ½ mio. kr. på investeringsfondskonti, hvor ejeren ikke kan identificeres. Der er flere mulige forklaringer på, hvorfor en konto ikke har en ejer, der kan identificeres. Det kan f.eks. skyldes, at kontoens ejer kan have undladt at oplyse fyldestgørende identifikation, da kontoen blev oprettet. Det kan f.eks. også skyldes, at kontohaveren er flyttet fra Danmark uden at have registreret flytningen korrekt.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at lov om investeringsfonds ophæves, da investeringsfondsordningen er udfaset.

Der findes som nævnt i dag indestående på investeringsfondskonti for ca. ½ mio. kr., hvor SKAT ikke har kendskab til kontohavers identitet. Hvis en kontohaver ikke melder sig, tilfalder indestændet statskassen. I forbindelse med ophævelsen vil SKAT følge reglerne i skattekontrolloven for, hvorledes der skal forholdes i forhold til indestående på sådanne konti.

Efter skattekontrollovens § 8 J, stk. 5, kan SKAT bestemme, at der i 6 måneder efter et af SKAT fastsat tidspunkt ikke må foretages dispositioner over konti, hvis indehavers identitet kontoføreren ikke har sikker viden om, før indehaveren har identificeret sig over for SKAT. Konti, hvis indehaver ikke har kunnet identificeres, kan efter SKATs nærmere bestemmelse spærres i et antal år og derefter efter forudgående offentlig varsling i Statstidende med 12 måneders frist inddrages til fordel for statskassen, hvis der ikke er kommet nogen berettiget indsigelse imod det inden fristens udløb. SKAT kan dog under særlige omstændigheder undlade sådan inddragelse eller yde godtgørelse af allerede inddragne beløb.

Hvis kontohaveren kan identificeres, vil det indestående beløb blive udbetalt skattefrit, da det efter forældelseslovens regler ikke længere er muligt at efterbeskatte investeringsfondshenlæggelser.

3.6. Teknisk justering af indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen

3.6.1. Gældende ret

Virksomhedsskattelovens regler kan anvendes af selvstændigt erhvervsdrivende. Det vil sige personer, der driver virksomhed i personligt regi.

Reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse indebærer, at den selvstændigt erhvervsdrivende anses for at have overført et beløb fra virksomheds- til privatøkonomien. Beløbet opgøres til det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed. Det opgjorte beløb anses for overført uden om hæverækkefølgen og kommer til beskatning i den selvstændigt erhvervsdrivendes personlige indkomst. Beløbet er arbejdsmarkedsbidragspligtigt. Herved sker der reelt en særskilt beskatning af en sikkerhedsstillelse.

I forhold til f.eks. en kassekredit følger det af forarbejderne til lov nr. 992 af 16. september 2014, at der først er stillet sikkerhed, når der trækkes på kassekreditten. Det er først på tidspunktet for et træk på en kassekredit, at der er etableret privat gæld, og derved stillet sikkerhed for privat gæld. Det vil sige, at den selvstændige ikke bliver beskattet af selve trækningens retten.

Samlet set betyder ovenstående, at selvstændigt erhvervsdrivende, der har en kassekredit, beskattes af hvert eneste træk på en kassekredit fra og med den 11. juni 2014, hvis virksomhedens aktiver er stillet til sikkerhed herfor. Det er uden betydning, om en kassekredit er oprettet, og der er stillet sikkerhed herfor, før den 11. juni 2014. Beskatningen er dog maksimeret til sikkerhedsstillelsens størrelse, hvilket vil sige, at beskatningen ikke kan overstige værdien af de aktiver, der er stillet til sikkerhed.

I forlængelse af ovenstående bemærkes det endvidere, at det fremgik af lovforslaget (L 200), der blev fremsat den 11. juni 2014, at beløbet i den dengang foreslåede regel om beskatning ved sikkerhedsstillelse skulle opgøres på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse. Ved et ændringsforslag, der blev oversendt den 8. september 2014 til Folketingets Skatteudvalg, blev den foreslåede regel foreslået ændret, således at beløbet skulle opgøres til det laveste af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse, *jf. beskrivelsen ovenfor*. Ændringen af den foreslåede regel havde efter ændringsforslaget virkning tilbage fra lovforslagets fremsættelse.

3.6.2. Lovforslaget

Med lovforslaget foreslås det, at der indføres en ny overgangsregel til lov nr. 992 af 16. september 2014.

Det foreslås, at de selvstændigt erhvervsdrivende kan vælge at opgøre beløbet, der beskattes efter reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse, på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014.

Den foreslåede overgangsregel betyder, at beskatningen af en sikkerhedsstillelse kan ske på baggrund af værdien af den stillede sikkerhed. Det vil sige, at størrelsen af gælden, der er stillet sikkerhed for, er uden betydning.

En konsekvens af den foreslåede overgangsregel i forhold til f.eks. en kassekredit er, at de særlige betragtninger i forarbejderne til lov nr. 992 af 16. september 2014, *jf. afsnit 3.6.1 ovenfor*, omkring kassekreditter ikke længere finder anvendelse, hvis den foreslåede overgangsregel tilvælges. Det vil sige, at beskatningen ved sikkerhedsstillelse sker på tidspunktet for selve sikkerhedsstillelsen. Det er derfor uden betydning, hvor meget der er trukket eller senere bliver trukket på kassekreditten. De enkelte træk på kassekreditten er derfor ikke længere forbundet med skattemæssige konsekvenser, da beskatningen sker på tidspunktet for selve sikkerhedsstillelsen og på baggrund af værdien af den stillede sikkerhed.

Endvidere får ovenstående den konsekvens i forhold til f.eks. en kassekredit, som der er stillet sikkerhed for senest den 10. juni 2014, at træk på denne ikke længere er forbundet med skattemæssige konsekvenser, hvis den foreslåede overgangsregel anvendes. Det er kun sikker-

hedsstillelse, der er foretaget fra og med den 11. juni 2014, som beskattes efter reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse. Det vil sige, at den foreslåede overgangsregel indebærer, at et træk på en kassekredit i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 ikke længere beskattes som en sikkerhedsstillelse, *jf. afsnit 3.6.1 ovenfor*.

Den foreslåede overgangsregel sikrer derved, at selvstændigt erhvervsdrivende, der har disponeret i henhold til det lovforslag, som blev fremsat den 11. juni 2014, kan blive stillet i overensstemmelse hermed, *jf. det ovenfor anførte*.

Det foreslås i tilknytning til ændringen, at der til og med den 30. juni 2017 gives mulighed for at foretage omvalg af selvangivne oplysninger for indkomstår, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik, fordi en beskattet sikkerhedsstillelse reelt gøres skattefri, hvis overgangsreglen anvendes.

De selvstændigt erhvervsdrivendes adgang til i øvrigt at foretage omvalg af selvangivne oplysninger efter skatteforvaltningslovens regler om selvangivelsesomvalg begrænses ikke.

Herudover foreslås det også, at reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse tydeliggøres, så det klart fremgår, hvorledes det opgjorte beløb skal medregnes ved opgørelsen af den selvstændiges skattepligtige indkomst. Retsvirkningen af den gældende bestemmelse i virksomhedsskatteoven er allerede, at beløbet anses for overført til den skattepligtige og anses for hævet af den skattepligtige uden om den almindelige hæverækkefølge.

Anvender den selvstændige virksomhedsordningen, og stiller denne virksomhedens aktiver til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, skal den selvstændige ved opgørelse af sin personlige indkomst medregne det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse. Med den foreslåede ændring fremgår det således af reglen, at det opgjorte beløb medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst, når beløbet anses for overført efter reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse, og at beløbet dermed anses for overført uden om hæverækkefølgen.

Endelig foreslås det, at der foretages en ændring af arbejdsmarkedsbidragsloven med henblik på at sikre, at beløb omfattet af reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse for privat gæld fortsat indgår i grundlaget for beregning af arbejdsmarkedsbidrag, når reglen tydeliggøres.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række justeringer af erhvervsbeskatningen og tilpasninger i forhold til EU-retten mv. Lovforslagets samlede provenuvirkning for det offentlige er opsummeret i tabel 4.1, og de enkelte elementer uddybes i følgende afsnit.

Tabel 4.1. Samlede provenumæssige konsekvenser af lovforslaget

Mio. kr. (2016-niveau)	Varig virkning	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Finansårsvirkning 2016
Umiddelbart mindreprovenu	-80	-105	-100	-95	-95	-90	-90	-105
Mindreprovenu efter tilbageløb	-65	-85	-80	-80	-75	-75	-75	
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	-65	-85	-80	-80	-75	-75	-75	
Provenuvirkning for kommunerne		0	0	0	-10	-10	-10	

For kommunerne vil forslaget om genbeskatning af underskud og beskatning af gevinster og udbytter fra datterselskaber medføre en mindre reduktion i kommunernes provenu fra selskabsskatten fra og med 2019.

4.1 Genbeskatning af underskud

Med forslaget bortfalder genbeskatningen af de resterende underskud i et udenlandsk fast driftssted fra før omlægningen af sambeskatningsreglerne i 2005 i visse situationer. Disse underskud skønnes med usikkerhed til ca. 500 mio. kr., der uden ophævelsen af reglen gradvist ville være kommet til beskatning over de kommende år.

Det skønnes med usikkerhed, at ophævelsen af overgangsreglen vil medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 25 mio. kr. i 2016, jf. tabel 4.2. Herefter aftager mindreprovenuet gradvist over de næstkommende år og vil gå i nul efter en kortere årrække. Ophævelsen er ikke forbundet med et nævneværdigt varigt mindreprovenu.

Tabel 4.2. Provenumæssige konsekvenser vedr. genbeskatning af underskud

Mio. kr. (2016-niveau)	Varig virkning	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Finansårsvirkning 2016
Umiddelbart mindreprovenu	0	-25	-20	-15	-15	-10	-10	-25
Mindreprovenu efter tilbageløb	0	-20	-15	-10	-10	-10	-5	
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	0	-20	-15	-10	-10	-10	-5	

Anm.: Det er lagt til grund, at 1/4 af den resterende beholdning af uudnyttede underskud ville være kommet til genbeskatning årligt. Det umiddelbare mindreprovenu i 2016 kan således opgøres til $500 \cdot (1/4) \cdot 0,22 = \text{ca. } 25$ mio. kr.

Kilde: Skatteministeriets beregninger.

Lempelsen har karakter af en overførsel til de berørte virksomheder, som øger værdien af selskaberne svarende til nutidsværdien af overførslen. Den øgede værdi af selskaberne tilfalder i sidste ende ejerne af virksomhederne i form af øgede udbytter og avancer. Tilbageløbet udgøres derfor af beskatningen af det øgede afkast til ejerne samt moms og afgifter af det marginale årlige merforbrug, der vil være som følge af stigningen i husholdningernes formue.

Idet lempelsen er bagudrettet vil virksomhedernes dispositioner fremadrettet ikke være påvirket heraf – dvs. adfærdens forventes at være uændret.

4.2 Beskatning af gevinster og udbytter fra datterselskaber

Med forslaget udvides skattefriheden for danske investeringer i udenlandske selskaber, der er hjemmehørende uden for EU i et land, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med

Danmark, så denne indtræder ved ejerskab på mindst 10 pct. af aktiekapitalen (og ikke ved mindst 50 pct. som i dag).

Forslaget vil i et vist omfang reducere selskabsskattebasen. Udbytter og avancer fra danske selskabers investeringer i lande uden for EU, som der ikke er indgået en dobbeltbeskatningsaftale med, udgår således fra selskabsskattegrundlaget.

Med udgangspunkt i Nationalbankens opgørelse over danske virksomheders udenlandske investeringer skønnes det med stor usikkerhed, at det årlige afkast, der med forslaget fritages fra beskatning udgør ca. 250 mio. kr. årligt. På baggrund heraf skønnes det årlige umiddelbare mindreprovenu ved en selskabsskattesats på 22 pct. at udgøre ca. 55 mio. kr. årligt ($=0,22*250$), jf. tabel 4.3.

Tabel 4.3. Provenumæssige konsekvenser vedr. beskatning af gevinster og udbytter fra datterselskaber

Mio. kr. (2016-niveau)	Varig virkning							Finans- årsvirkning 2016
		2016	2017	2018	2019	2020	2021	
Umiddelbart mindreprovenu	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-55	-55
Mindreprovenu efter tilbageløb	-40	-40	-40	-40	-40	-40	-40	-40
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	-40	-40	-40	-40	-40	-40	-40	

Anm.: Den samlede beholdning af danske virksomheders direkte investeringer i lande uden for EU og uden DBO udgør ca. 50 mia. kr., hvoraf skønsmæssigt 10 pct. består af ejerandele mellem 10 pct. og 50 pct. Ved en normal forentning på 5 pct. kan det årlige afkast opgøres til 250 mio. kr. årligt.

Kilde: Skatteministeriets beregninger.

Lempelsen vil øge danske selskabers udbytter og avancer opgjort efter skat fra investeringer i lande udenfor EU og uden DBO. Det vil øge afkastet til ejerne af virksomheden. Tilbageløbet består af beskatningen af dette afkast samt moms og afgifter af det marginale årlige merforbrug som følge af stigningen i danske husholdningernes disponible indkomster.

Principielt kan det ikke afvises, at lempelsen vil indebære en mindre stigning i danske selskabers direkte investeringer i de berørte lande. Det er dog ikke vurderingen, at der vil være tale om væsentlige adfærdsvirkninger.

4.3 Kildeskatter på udbytter for begrænset skattepligtige selskaber

Med forslaget nedsættes kildeskatten på udbytter for begrænset skattepligtige selskaber fra 27 pct. til 22 pct. for selskaber, der er hjemmehørende uden for EU og som ikke er beskyttet af en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Der foreligger ikke oplysninger om omfanget af de begrænset skattepligtige udbytter. Hvis det lægges til grund, at disse udbyttebetalinger eksempelvis i gennemsnit udgør ½ mia. kr. årligt, vil en satsnedsættelse på 5 pct.-point medføre et umiddelbart mindreprovenu på 25 mio. kr. årligt ($=0,05*500$), jf. tabel 4.4.

Tabel 4.4. Provenumæssige konsekvenser vedr. kildeskatter på udbytter for begrænset skattepligtige selskaber

Mio. kr. (2016-niveau)	Varig virkning	2016	2017	2018	2019	2020	2021	Finans- årsvirk- ning 2016
Umiddelbart mindreprovenu	-25	-25	-25	-25	-25	-25	-25	-25
Mindreprovenu efter tilbageløb	-25	-25	-25	-25	-25	-25	-25	-25
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	-25	-25	-25	-25	-25	-25	-25	

Kilde: Skatteministeriets beregninger.

Beregningsteknisk er det lagt til grund, at andelen af eventuelle danske ejere af de berørte udenlandske selskaber ikke er nævneværdig. Det indebærer, at der ikke vil være noget tilbageløb i form af fx indkomstskat, moms og afgifter, da det er udenlandske (og ikke danske) stater og husholdningers indkomst og forbrugsmuligheder, der påvirkes af initiativet.

Initiativet vurderes ikke, at være forbundet med nævneværdige adfærdsvirkninger. Det skal ses i lyset af, at lempelsen vil have karakter af en overførsel fra den danske statskasse til enten en udenlandsk statskasse eller ejerne af de berørte udenlandske selskaber.

4.4 Lovforslagets øvrige elementer

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om at tillade foreninger m.v. at have en begrænset indkomst ved salg af el vil muliggøre at disse kan investere i mindre elproducerende anlæg, uden at de bliver skattepligtige af øvrige indtægter f.eks. medlemskontingenter. Omfanget af foreninger m.v., der i dag sælger el til nettet, vurderes at være yderst begrænset, hvorfor forslaget ikke vurderes at have nævneværdige konsekvenser.

For så vidt angår forslaget om ophævelsen af lov om investeringsfonds, vil indestående på ca. ½ mio. kr., hvor kontohaver ikke har kunnet identificeres, efter de gældende regler tilfalde staten. I det omfang, kontohaverne giver sig til kende, vil indestående blive udbetalt skattefrit, da det efter reglerne i forældelsesloven ikke længere er muligt at efterbeskatte henlæggelser. Der er tale om en engangsindtægt på højst ca. ½ mio. kr. Forslaget har derfor ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Den foreslåede overgangsregel til virksomhedsskattelovens regel om beskatning ved sikkerhedsstillelse og den foreslåede ændring vedrørende tydeliggørelse af reglen om beskatning ved sikkerhedsstillelse skønnes ikke at have provenumæssige konsekvenser i forhold til det tilsigtede med lov nr. 992 af 16. september 2014 om indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at ophævelsen af lov om investeringsfonds vil medføre en engangsudgift for SKAT til systemtilretning på 200.000 kr. Herudover vurderes, at forslaget om, at foreninger m.v. får mulighed for at få skattepligtige indtægter ved salg af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed, vil medføre brug af 2 årsværk i de første 2–3 år og 1 årsværk på længere sigt.

Den systemmæssige tilretning i forbindelse med justering af genbeskatningsreglerne skønnes

at ligge i størrelsesordenen 100.000 kr.

De øvrige foreslåede ændringer skønnes ikke at indebære væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Med forslaget foretages forskellige tilpasninger til EU-retten, der i et vist omfang vil reducere beskatningen af erhvervslivet.

Endvidere får foreninger m.v. mulighed for at investere i mindre, elektricitetsproducerende anlæg uden herved at blive skattepligtige af medlemsgebyrer m.v.

Endelig vurderes den foreslåede overgangsregel til virksomhedsskattelovens regel om beskatning ved sikkerhedsstillelse ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, hverken i form af omstillingsomkostninger eller løbende øvrige efterlevelsensomkostninger, da rammebetingelserne for anvendelse af virksomhedsordningen ikke påvirkes.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der er ikke holdepunkter for at skønne over, hvor mange selvstændigt erhvervsdrivende der vil anvende den foreslåede overgangsregel til virksomhedsskattelovens regel om beskatning ved sikkerhedsstillelse, og som vil give meddelelse til SKAT om, at de ønsker at foretage omvalg af selvangivne oplysninger.

Såfremt selvstændigt erhvervsdrivende måtte benytte sig af den foreslåede mulighed for omvalg, kan det for den enkelte være forbundet med en mindre administrativ omstillingsbyrde i form af udfærdigelse af selvangivelse m.v. Det er vurderingen, at de samlede administrative omstillingsbyrder for erhvervslivet i forbindelse hermed ikke overstiger 4 mio. kr. på samfundsplan, uden at det er muligt at kvantificere størrelsen heraf yderligere.

De øvrige foreslåede ændringer skønnes ikke at indebære væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

10. 1. Opfølgning på en dom fra EU-Domstolen om genbeskatning af udenlandske underskud fra før 2005 i faste driftssteder

EU-Domstolen har i dom af 17. juli 2014 (C-48/13) fastslået, at artikel 49 og 54 om etableringsfrihed i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) er til hinder for de tidligere danske regler i ligningslovens § 33 D, stk. 5. Efter denne regel skulle der i tilfælde af et dansk selskabs afhændelse af et fast driftssted beliggende i et andet EU-land til et koncernforbundet udenlandsk selskab ske genbeskatning af tidligere fratrukne underskud, der ikke er modsvaret af efterfølgende overskud i det faste driftssted. I samme dom fastslås det, at artikel

31 og 34 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejde (EØS) fører til samme resultat, hvis det faste driftssted er beliggende i et andet EØS-land.

Traktatens bestemmelser om etableringsfrihed indebærer adgang for selskaber i et EU-land til at etablere sig i et andet medlemsland på de vilkår, som gælder for dette andet lands egne selskaber. Selv om bestemmelserne skal sikre national behandling i etableringslandet, er de samtidig til hinder for, at oprindelseslandet lægger hindringer i vejen for, at dets selskaber etablerer sig i et andet medlemsland, f.eks. gennem et fast driftssted.

Danmark må således ikke lægge hindringer i vejen for, at et dansk selskab etablerer et fast driftssted i et andet medlemsland. En hindring kan kun være tilladt, hvis den vedrører situationer, som ikke er objektivt sammenlignelige, eller er begrundet i et tvingende alment hensyn. Hvis hindringen er begrundet i et tvingende alment hensyn, skal hindringen være proportional i forhold til målet.

EU-Domstolen fastslog i dommens præmis 24, at der i princippet ikke forelå objektivt sammenlignelige situationer for danske faste driftssteder henholdsvis faste driftssteder i andre EU- og EØS-lande. Danmark havde imidlertid ved at udstrække sin beskatningskompetence til overskud i faste driftssteder i andre EU- og EØS-lande ligestillet disse med danske faste driftssteder for så vidt angår fradrag for underskud.

EU-Domstolen anerkendte herefter, at den danske genbeskatningsregel var begrundet i et tvingende alment hensyn, nemlig forebyggelse af skatteunddragelse og sikring af en afbalanceret fordeling af beskatningsretten.

Ligningslovens § 33 D, stk. 5, gik imidlertid ud over, hvad der var nødvendigt for at nå det nævnte mål. EU-Domstolen vurderede, at målet i tilstrækkeligt omfang ville kunne være varetaget ved at beskatte de overskud, som var opnået i det faste driftssted inden afhændelsen, herunder overskuddene hidrørende fra gevinster opnået i forbindelse med afhændelsen.

Dommen vedrørte en omstrukturering i 2000. Ligningslovens § 33 D, stk. 5, er efterfølgende blevet ophævet, men den er videreført uændret i en overgangsbestemmelse fra 2005 (§ 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005) om genbeskatning af tidligere fratrukne underskud i faste driftssteder, der ikke blev omfattet af international sambeskatning, jf. selskabsskattelovens § 31 A. Dommen nødvendiggør derfor, at overgangsbestemmelsen ændres, således at den bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Dommen vedrører alene den situation, hvor det faste driftssted beliggende i et EU- eller EØS-land blev afhændet til et koncernforbundet selskab. Ligningslovens § 33 D, stk. 5, fandt imidlertid tillige anvendelse, hvis det danske selskab med et fast driftssted i et EU- eller EØS-land flyttede ledelsens sæde til udlandet. Det vurderes, at de to situationer skal behandles ens i forhold til bestemmelserne om etableringsfrihed.

SKAT har den 10. juli 2015 udsendt et styresignal om genoptagelse af genbeskatning af udenlandske filialer efter den dagældende ligningslovens § 33 D, stk. 5, og genbeskatning efter § 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005 under henvisning til den tidligere ligningslovs § 33 D, stk. 5 (SKM2015.505.SKAT).

10.2. Justering af definitionen af datterselskabsaktier

Det følger af EU-Domstolens faste praksis, at den skattemæssige behandling af udbytte kan henhøre under TEUF artikel 49 om etableringsfrihed og TEUF artikel 63 om de frie kapitalbevægelser. Ved afgørelsen af spørgsmålet, om en national lovgivning henhører under den ene eller den anden bestemmelse om fri bevægelighed, er det nødvendigt at inddrage formålet med den pågældende lovgivning.

Spørgsmålet om, hvilken bestemmelse der finder anvendelse, er særligt relevant i forholdet til lande uden for EU og EØS. Bestemmelserne om kapitalens frie bevægelighed finder nemlig anvendelse både i forhold til andre EU-lande og i forhold til tredjelande, mens bestemmelserne om etableringsfrihed alene finder anvendelse i forhold til andre EU- og EØS-lande.

En national lovgivning, der kun finder anvendelse på kapitalandele, der giver mulighed for at udøve en klar indflydelse på beslutningerne i et selskab og træffe afgørelse om dets drift, henhører under den frie etableringsret. Bestemmelserne om etableringsfrihed finder ikke anvendelse på national lovgivning vedrørende den skattemæssige behandling af udbytter, der hidrører fra et tredjeland.

Nationale bestemmelser, der finder anvendelse på kapitalandele i et selskab uden for EU erhvervet med det ene formål at investere uden at ville opnå indflydelse på virksomhedens drift og kontrollen med den, skal derimod alene vurderes på baggrund af de frie kapitalbevægelser.

EU-Domstolen har i en dom af 11. september 2014 (C-47/12) fastslået, at en tærskel på 10 pct. ejerskab i det udloddende selskab, der har hjemsted i et tredjeland, ikke i sig selv medfører, at den relevante nationale lovbestemmelse kun finder anvendelse på kapitalandele, der giver mulighed for at udøve en klar indflydelse på beslutningerne i et selskab og træffe afgørelse om dets drift.

Det fremgår endvidere af dommen, at et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, kan påberåbe sig bestemmelserne om de frie kapitalbevægelser med henblik på at anfægte national lovgivnings lovlighed, uanset hvor stor en kapitalandel selskabet konkret besidder i det udbytteudloddende selskab, der har hjemsted i et tredjeland.

I de gældende danske bestemmelser om beskatningen af afkast fra danske selskabers aktiebesiddelser i selskaber, der er hjemmehørende uden for EU (og uden for lande, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark), anvendes en tærskel på ejerskab af mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det selskab, der ejes aktier i.

Hvis et dansk selskab ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et selskab, der er hjemmehørende i et land, hvor beskatningen af udbytteudlodninger ikke skal frafaldes eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, vil afkastet (avancer, tab og udbytter) være skattepligtig indkomst for det danske selskab. Dette gælder dog ikke, hvis det udenlandske selskab er koncernforbundet med det danske selskab, således at det ville kunne indgå i en international sambeskatning af efter selskabsskatteovens § 31 A. Hvis et dansk selskab derimod ejer mindst 10 pct. af et andet dansk selskab, vil afkastet altid være skattefrit.

Denne forskelsbehandling af sammenlignelige situationer ses ikke at kunne begrundes med tvingende almene hensyn. Det vurderes derfor, at lovgivningen skal justeres i lyset af EU-Domstolens dom.

10.3. Nedsættelse af indkomstbeskatningen af udbytter til visse udenlandske selskaber

Efter selskabsskatteovens § 2, stk. 3, 2. pkt., er indkomstskatten på udbytter og visse afståelsessummer, der modtages af begrænset skattepligtige udenlandske selskaber, jf. selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra c, på 27 pct. Indkomstbeskatningen af udbyttebetalingen bortfalder, hvis det udbyttemodtagende selskab er et udenlandsk moderselskab, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det udbytteudlodgende danske datterselskab, og beskatningen skal frafalde eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Udenlandske moderselskaber, der er hjemmehørende uden for EU/EØS i et land, der ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Danmark, beskattes således med 27 pct. af udbytteudlodninger fra danske selskaber. Det vurderes, at bestemmelserne om kapitalens frie bevægelighed ikke finder anvendelse i disse situationer, idet der er tale om direkte investeringer ind i Danmark og dermed et spørgsmål om adgangen til at etablere sig i det indre marked. Det bemærkes i den forbindelse, at den retspraksis fra EU-Domstolen om afgrænsningen mellem kapitalens frie bevægelighed og etableringsfriheden, der er omtalt ovenfor under pkt. 10.2, udelukkende vedrører situationer, hvor selskaber, der er hjemmehørende i EU, investerer i tredjelande.

Beskatningen på 27 pct. af udbytter fra danske selskaber kan imidlertid også ramme moderselskaber, (dvs. selskaber, der ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i et dansk selskab), der er hjemmehørende i EU eller EØS. Det vil være tilfældet, hvis beskatningen ikke skal frafalde eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller dobbeltbeskatningsoverenskomsten som følge af, at det umiddelbart udbyttemodtagende selskab ikke er den retmæssige ejer af udbyttebetalingen. Det umiddelbart udbyttemodtagende selskab er det selskab, der er skattepligtig af udbyttebetalingen.

Det umiddelbart udbyttemodtagende selskab hjemmehørende i EU/EØS vil kunne påberåbe sig bestemmelserne om etableringsfriheden i EU-retten. Det vurderes, at det er uproportionalt i forhold til EU-retten i dette tilfælde at beskatte udbyttebetalingen med en sats, der er højere end selskabsskattesatsen.

Det foreslås derfor, at indkomstbeskatningen af udbytter til selskaber hjemmehørende i udlandet nedsættes til 22 pct. svarende til selskabsskattesatsen fra og med 2016.

10.4. De øvrige forslags forhold til EU-retten

De øvrige foreslåede ændringer indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden xx. yyyy – zz.ææææ 201x været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Borger- og Retssikkerhedschefen i SKAT, CEPOS, Cevea, Danmarks Idrætsfor-

bund, Danmarks Rederiforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Vandværker, DANVA, Den Danske Skatteborgerforening, DGI, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Finans & Leasing, Finansrådet, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR – danske revisorer, HORESTA, Håndværksrådet, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landskatteretten, Lokale Pengeinstitutter, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, SEGES, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig forening.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Samlet set skønnes de foreslåede justeringer at indebære et varigt mindreprovenu på ca. 65 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærdsændringer.
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ophævelsen af lov om investeringsfonds medfører en engangsudgift til systemtilretning på 200.000 kr. Den systemmæssige tilretning i forbindelse med justering af genbeskatningsreglerne skønnes at ligge i størrelsesordenen 100.000 kr. Det vurderes, at forslaget om, at foreninger m.v. får mulighed for at få skattepligtige indtægter ved slag af el, uden at de anses for at drive elvirksomhed, vil medføre brug af 2 årsværk i de første 2–3 år og 1 årsværk på længere sigt.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Med forslaget fortages forskellige tilpasninger til EU-retten, der i et vist omfang vil reducere beskatningen af erhvervslivet. Endvidere får foreninger m.v. mulighed for at investere i	Ingen

	mindre, elektricitetsproducerende anlæg uden herved at blive skattepligtige af medlemsgebyrer m.v.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Den foreslåede overgangsregel vedr. virksomhedsordningen og mulighed for omvalg af selvangivne oplysninger kan for den enkelte selvstændigt erhvervsdrivende være forbundet med en mindre administrativ omstillingsbyrde til f.eks. udfærdigelse af selvangivelse. De samlede mindre administrative omstillingsbyrder for erhvervslivet, vurderes ikke at overstige 4 mio. kr. på samfundsplan.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Der er tre justeringer af erhvervsbeskatningen som følge af EU-retten.</p> <p>EU-domstolen har fastslået, at en tidligere dansk regel om genbeskatning af underskud var i strid med EU-retten. Bestemmelsen er videreført i visse overgangsregler om genbeskatning af udenlandske underskud. Disse overgangsregler foreslås derfor justeret i lyset af dommen.</p> <p>EU-domstolen har endvidere fastslået, at traktatens regler om kapitalens frie bevægelighed finder anvendelse på danske virksomheders udgående investeringer i tredjelande, hvor ejerandskabsandelen udgør mindst 10 pct. af det selskab, der er investeret i datterselskabsaktier. Med henblik på at tilpasse reglerne til EU-retten foreslås det, at skattefriheden for gevinster og udbytter fra datterselskabsaktier gælder, uanset hvor datterselskabet er hjemmehørende.</p> <p>Endelig foreslås det af hensyn til EU-retten, at reglerne for beskatning af udenlandske selskaber, der modtager udbytter fra Danmark, justeres. Indkomstkatten på begrænset skattepligtige udbytter for selskaber nedsættes til 22 pct. svarende selskabskatteprocenten fra og med 2016.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. ændrer titel til ”selskabsskatteloven”. Det svarer til den titel, som loven i forvejen er kendt under. Det har i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste lovbekendtgørelse vist sig, at den forkortede titel: ”selskabsskatteloven” ved en fejl aldrig er blevet indsat i loven.

Til nr. 2

Med forslagets § 1, nr. 2, begrænses selskabsskattepligten for elselskaber til selskaber og foreninger m.v., der har elproducerende anlæg med en effekt på over 25 kW. Den foreslåede ændring omfatter ikke elselskaber, der er organiseret som aktieselskaber eller anpartsselskaber, idet disse selskaber er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, der vedrører registrerede aktieselskaber og anpartsselskaber.

Ved installeret effekt forstås, at anlæggets nominelle effekt højst kan være 25 kW. For solceller er det alene den nominelle effekt, der er afgørende. For vindmøller er den installerede effekt angivet i vindmøllens typecertifikat, jf. bekendtgørelse nr. 73 af 25. januar 2013 om teknisk certificeringsordning for vindmøller. Der kan ikke indgå elforbrugende enheder i opgørelsen af den installerede effekt. Effekten af en vindmølle kan således ikke reduceres ved at installere den sammen med en varmepatron eller anden elforbrugende enhed.

Det er uden betydning, hvor mange forskellige elproducerende anlæg selskabet m.v. driver. Afgørende er alene, at den samlede effekt er på 25 kW eller derunder. Hvis selskabet f.eks. driver et solcelleanlæg med en kapacitet på 6 kW og en vindmølle med en kapacitet på 15 kW vil selskabet m.v. ikke opfylde betingelserne for at være et skattepligtigt selskab efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e, da den samlede kapacitet alene er på 21 kW.

Der sondres heller ikke imellem forskellige former for elproducerende energianlæg. Det er således uden betydning, om der er tale om et elproducerende anlæg, der anvender vedvarende energi, eller et anlæg, der anvender fossile brændstoffer.

De foreninger m.v., der med forslaget foreslås fritaget for skattepligten for elselskaber, vil for de flestes selskabers vedkommende blive skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. nr. 6. Det betyder, at de pågældende selskaber og foreninger m.v. alene vil være skattepligtige af indtægt af erhvervsmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.

Til nr. 3

Som en konsekvensændring i forbindelse med gennemførelsen af selskabsloven i 2009 blev ordlyden i selskabsskattelovens § 1, nr. 1, ændret fra ”indregistrerede aktieselskaber” til: ”indregistrerede aktieselskaber og anpartsselskaber”. I den forbindelse blev formuleringerne i selskabsskattelovens § 1, stk. nr. 2e og nr. 2h, ikke ændret. Den foreslåede ændring retter op herpå.

Til nr. 4

Det foreslås at ændre bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 4, 1. pkt., så det klart fremgår, at indtægt ved produktion af elektricitet og varme fremover anses for at være skattepligtig indkomst ved erhvervmæssig virksomhed. Som indtægt ved erhvervmæssig virksomhed betragtes efter den gældende bestemmelse næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom.

Det betyder, at en forening m.v. beskattes af indkomst ved salg af elektricitet og varme, uden at foreningens indtægter ved ikke-erhvervmæssig aktivitet, herunder kontingentindtægter, beskattes.

Til nr. 5

Det foreslås at ændre bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 5, så indtægt ved salg af elektricitet eller varme til medlemmer af en forening m.v. ikke kan anses for at være en skattefri indtægt ved leverancer til medlemmer.

Ved den foreslåede ændring sikres, at foreningen m.v. beskattes af indtægter ved salg af elektricitet, uden at der i øvrigt ændres ved beskatningen af foreningens andre indtægter ved omsætning med medlemmer.

Til nr. 6

Det foreslås, at indkomstkattesatsen for udbytter, jf. ligningslovens § 16 A, og afståelsessummer, jf. ligningslovens § 16 B, til begrænset skattepligtige selskaber, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, nedsættes fra 27 pct. til 22 pct.

Der ændres ikke på indeholdelsesprocentsatsen i kildeskattelovens § 65. Det udloddende selskab vil derfor fortsat skulle indeholde 27 pct. af det samlede udbytte. Det udenlandske selskab vil kunne tilbagesøge forskellen mellem den indeholdte skat og indkomstkatten.

Til nr. 7 og 8

Der findes ikke længere gasværker, der er omfattet af skattefrihedsbestemmelsen i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4 a. Det foreslås derfor, at henvisningen til gasværker udgår af bestemmelsen.

Til nr. 9

Det foreslås, at havne, lufthavne og fjernvarmeværker får mulighed for at have aktiviteter i form af produktion af elektricitet med en installeret effekt på 25 kW eller derunder, uden at de herved mister skattefriheden af indkomst fra deres kerneaktiviteter. Efter de gældende regler kan skattefriheden opretholdes ved at udskille det elproducerende anlæg i et datterselskab. For anlæg, der har en installeret effekt på 25 kW eller derunder, er det dog fundet hensigtsmæssigt at give havnen, lufthavnen og fjernvarmeværket mulighed for at anskaffe mindre anlæg, uden at det er nødvendigt for at opretholde skattefrihed af kerneaktiviteten at skulle udskille det elproducerende anlæg i et datterselskab.

Det er ligesom for foreninger m.v., jf. bemærkningerne til nr. 2, uden betydning, hvor mange forskellige elproducerende anlæg selskabet m.v. driver. Afgørende er alene, at den samlede

effekt er på 25 kW eller derunder. Hvis selskabet f.eks. driver et solcelleanlæg med en kapacitet på 6 kW og en vindmølle med en kapacitet på 15 kW, vil havnen, lufthavnen eller fjernvarmeselskabet, være omfattet af den foreslåede ændring. Det betyder, at indtægt ved kerneaktiviteterne fortsat er fritaget for beskatning, mens indkomst ved elvirksomheden er skattepligtig.

Til nr. 10

Det foreslås, at vandforsyningsselskaber m.v., der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, får mulighed for at have aktiviteter i form af produktion af elektricitet, uden at de herved mister skattefriheden af indkomst fra deres kerneaktiviteter. Da der er tale om mindre selskaber, er det ikke fundet nødvendigt at indsætte en kapacitetsgrænse eller give mulighed for at udskille elproduktionen i et selvstændigt daterselskab.

Forslaget betyder, at indtægt ved kerneaktiviteterne fortsat er fritaget for beskatning, mens indkomst ved elvirksomheden er skattepligtig.

Til nr. 11

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ophævelse af selskabsskattelovens § 35 O, stk. 1-6.

Til nr. 12

Efter selskabsskattelovens § 5 C, stk. 2, 3. pkt., anses henlæggelser til investeringsfonds, der henstår ubenyttet ved et selskabs eller en forenings overgang til beskatning efter andre regler i selskabsskattelovens § 1, bortset fra § 1, stk. 1, nr. 6, for sket i de indkomstår, hvori de oprindeligt er foretaget. Denne bestemmelse foreslås ophævet som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til nr. 13

Det foreslås, at en del af bestemmelsen i selskabsskatteloven om, at der er fradrag for lovpligtige udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring, ophæves.

Med virkning fra 1. januar 2016 er bekendtgørelse om udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring ophævet, da bekendtgørelsen er overflødig efter implementeringen af Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II). Implementeringen af solvens II-direktivet medfører, at der fra og med den 1. januar 2016 vil være generelle krav til forsikringsselskabers kapital. De generelle krav træder bl.a. i stedet for kravet om, at kredit- og kautionsforsikringsselskaberne skal hensætte til en udjævningsreserve til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede. Ophævelsen af bekendtgørelsen om udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring medfører, at reglen om fradrag for lovpligtige udjævningsreserver i selskabsskatteloven er uden indhold. Denne særlige regel foreslås i konsekvens heraf ophævet.

Til nr. 14

Ændringen sker på baggrund af, at der i selskabsskatteloven ved en fejl flere gange henvises til lovens § 13, stk. 3, 1. pkt., uagtet at der kun er et pkt. i § 13, stk. 3. Henvisningerne foreslås derfor ændret.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ophævelse af selskabsskattelovens § 35 O, stk. 1-6.

Til nr. 16

Det foreslås, at bestemmelserne i selskabsskattelovens § 35 O, stk. 1-6, ophæves, idet bestemmelserne har udtømt deres virkning.

Som led i indførelse af den generelle skattepligt for elselskaber ved lov nr. 452 af 31. maj 2000 indførtes en overgangsbestemmelse i selskabsskattelovens § 35 O, som omhandlede fastlæggelsen af de skattemæssige indgangsværdier ved de hidtidige elselskabernes overgang til skattepligt.

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 35 O indeholder regler om fastsættelse af afskrivningsgrundlag og indgangsværdier til brug for opgørelsen af fortjeneste og tab efter aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven og kursgevinstloven. Indgangsværdierne er fastsat på det tidspunkt, hvor elselskaber overgik fra skattefrihed til beskatning senest ved udgangen af 2001. De fastsatte indgangsværdier udgør anskaffelsessummen ved opgørelse af fortjeneste og tab på det tidspunkt, hvor de pågældende aktiver og passiver afhændes.

Da de nævnte elselskaber alle senest med udgangen af 2001 er overgået til beskatning som elselskaber efter selskabsskatteloven, har bestemmelsen i selskabsskattelovens § 35 O – bortset fra bestemmelsen i selskabsskattelovens § 35 O, stk. 7 – udtømt sin virkning.

Efter selskabsskattelovens § 35 O, stk. 7, kan decentrale kraftvarmeanlæg, jf. § 5 i lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning, som ikke ejes af et elektricitetsværk, afskrive et beløb svarende til den del af nettogælden opgjort til kursværdien pr. 31. december 1999, der kan henføres til kraftvarmeanlægget, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i en 20-årig periode fra skattepligtens indtræden i stedet for at afskrive på aktiver, som kraftvarmeværket ejede forud for overgangen til skattepligt. Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 35 O, stk. 7, kan derfor først ophæves efter udløbet af den 20-årige periode, dvs. efter udløbet af 2019.

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 35 O har ingen betydning for de selskaber og foreninger m.v., der efterfølgende, dvs. efter elselskabernes overgang til almindelig beskatning, er overgået til skattepligt som elselskab efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2 e, fra skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3 eller skattepligt efter en anden bestemmelse i selskabsskattelovens § 1. For selskaber og foreninger m.v., der overgår fra skattefrihed efter selskabsskattelovens § 3, finder reglerne i selskabsskattelovens § 5 D anvendelse, og for selskaber og foreninger m.v., der overgår fra beskatning efter en anden bestemmelse i selskabsskattelovens § 1, finder reglerne i selskabsskattelovens § 5 C anvendelse.

Til § 2

Til nr. 1

Efter afskrivningslovens § 67 kan et selskab eller en forening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, ikke fradrage udgiften til anskaffelse af aktiver omfattet af afskrivningslovens § 6, stk. 1, 2 eller 4 (straksafskrivninger m.v.), i det omfang selskabet m.v. benytter henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på sådanne aktiver, som erhverves med henblik på udlejning, eller som allerede ved erhvervelsen er udlejet.

Det foreslås, at afskrivningslovens § 67 ophæves som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at definitionen af datterselskabsaktier justeres. Med justeringen vil det ikke længere være en betingelse for at der er tale om datterselskabsaktier, at beskatningen af udbytter fra udenlandske datterselskaber skal frafalde eller nedsættes efter moder-/datterselskabsdirektivet eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Danske skattepligtige selskaber vil herefter ikke være skattepligtige af afkast (udbytter, gevinster og tab) på datterselskabsaktier, der defineres som aktier, hvor der ejes mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, og hvor datterselskabet er selskabsskattepligtigt i det land, hvor det er hjemmehørende.

Til nr. 2

Definitionen af datterselskabsaktier indeholder en værnsregel, der skal forhindre, at en række selskabsaktionærer, som hver især ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet, kan opnå adgang til skattefriheden for datterselskabsaktier ved at indskyde et fællesejet mellemholdingselskab uden reel økonomisk aktivitet vedrørende aktiebesiddelsen som formel ejer af mindst 10 pct. af aktiekapitalen i datterselskabet.

Datterselskabsaktierne anses således for ejet direkte af de af moderselskabets (mellemholdingselskabets) direkte og indirekte selskabsskattepligtige aktionærer, som i ethvert led mellem aktionæren og mellemholdingselskabet ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab. Det gælder dog kun, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- 1) Mellemholdingselskabets primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier.
- 2) Mellemholdingselskabet udøver ikke reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen.
- 3) Mellemholdingselskabet ejer ikke hele aktiekapitalen i datterselskabet, eller mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i et datterselskab, som ikke er skattepligtigt i Danmark, og hvor beskatningen af udbytter fra datterselskabet ved direkte ejerskab ikke ville skulle nedsættes eller frafalde efter bestemmelserne i moder-/datterselskabsdirektivet eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

4) Aktierne i mellemholdingselskabet er ikke optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

5) Mere end 50 pct. af aktiekapitalen i mellemholdingselskabet ejes direkte eller indirekte af selskaber m.v., som ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit ved direkte ejerskab af aktierne i det enkelte datterselskab.

Det foreslås, at den tredje betingelse justeres som følge af justeringen af definitionen af datterselskabsaktier. Den tredje betingelse vil herefter være, at mellemholdingselskabet ikke ejer hele aktiekapitalen i datterselskabet, eller mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i et datterselskab, som ikke er skattepligtigt i Danmark eller udlandet.

Til § 4

Til nr. 1

Som konsekvens af den foreslåede tilføjelse til virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. lovforslagets § 11, nr. 2, foreslås det at ændre i arbejdsmarkedsbidragslovens § 5, stk. 1, så det fremgår, at beløb, der anses for overført efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, medregnes til grundlaget for beregning af arbejdsmarkedsbidrag for skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen i virksomhedsskattelovens afsnit I. Allerede efter de gældende regler anses hævnings som følge af sikkerhedsstillelser for arbejdsmarkedsbidragspligtige.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at skattepligtige fortsat skal betale arbejdsmarkedsbidrag af beløb, der overføres efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. Det vil sige, når aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Med den foreslåede tilføjelse til virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, jf. lovforslagets § 11, nr. 2, fastsættes det, at det opgjorte beløb ikke længere tillægges virksomhedens skattepligtige overskud og anses for overført til den skattepligtige, men at beløbet i stedet direkte medregnes i den skattepligtiges personlige indkomst. For at sikre at beløbet fortsat er omfattet af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, foreslås det direkte i arbejdsmarkedsbidragslovens § 5, stk. 1, at fastsætte, at det opgjorte beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, indgår i summen af de beløb, som udgør grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag.

Til § 5

Til nr. 1

Ejendomsavancebeskatningslovens § 5 indeholder bestemmelse om, hvorledes der ved fastsættelse af anskaffelsestallet skal tages hensyn til foretagne forlodsafskrivninger efter investeringsfondsloven. Det foreslås, at henvisninger til lov om investeringsfonds i ejendomsavancebeskatningsloven udgår som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget er en følge af, at det foreslås, at titlen af ”Lov om beskatning af aktieselskaber m.v.”

ændres til ”Selskabsskatteloven”, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 2-5

Fusionsskatteloven indeholder bestemmelser om behandling af ubenyttede investeringsfondshenlæggelser ved fusion, spaltning og tilførsel af aktiver. Henvisningerne i fusionsskatteloven til lov om investeringsfonds foreslås ophævet som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 7, stk. 9, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto skal der ske forlods afskrivning og reduktion af afskrivningsgrundlag ved hævning af etablerings- og iværksætterkontoinnskud, jf. § 7, stk. 5, forud for en eventuel anvendelse af investeringsfondshenlæggelser. Det foreslås, at § 7, stk. 9, ophæves som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til § 8

Det foreslås, at lov om investeringsfonds ophæves.

Der findes i dag konti for ca. ½ mio. kr., hvor SKAT ikke har kendskab til kontohavers identitet. Hvis en kontohaver ikke melder sig, tilfalder indestående statskassen. I forbindelse med ophævelsen vil SKAT følge reglerne i skattekontrollovens § 8 J, stk. 5, for, hvorledes der skal forholdes i forhold til indestående på sådanne konti.

Efter skattekontrollovens § 8 J, stk. 5, kan SKAT bestemme, at der i 6 måneder efter et af SKAT fastsat tidspunkt ikke må foretages dispositioner over konti, om hvis indehavers identitet kontoføreren ikke har sikker viden, før indehaveren har identificeret sig over for SKAT. Konti, hvis indehaver ikke har kunnet identificeres, kan efter SKATs nærmere bestemmelse spærres i et antal år og derefter efter forudgående offentlig varsling i Statstidende med 12 måneders frist inddrages til fordel for statskassen, såfremt ingen berettiget indsigelse er fremkommet inden fristens udløb. SKAT kan dog under særlige omstændigheder undlade sådan inddragelse eller yde godtgørelse af allerede inddragne beløb.

Hvis kontohaveren kan identificeres, vil det indestående beløb blive udbetalt skattefrit, da det efter reglerne i forældelsesloven ikke længere er muligt at efterbeskatte investeringsfondshenlæggelser.

Forældelsen skyldes, at henlæggelser i indkomståret 1997, som er sidst mulige henlæggelsesår, skulle efterbeskattes i indkomståret 1997, hvis henlæggelserne ikke var anvendt i indkomståret 2003. Hvis ikke indskuddene var benyttet inden 6 år, dvs. med udgangen af indkomståret 2003, jf. investeringsfondslovens § 9, stk. 1, og § 6, stk. 2, skulle beskatningen gennemføres uden ugrundet ophold, hvilket som udgangspunkt vil sige i begyndelsen af 2004. Efter forældelseslovens § 3, stk. 1, kan en ansættelsesændring ikke gennemføres efter begyndelsen af 2007, da skattekravet vil være forældet efter 3-års fristen i forældelsesloven. Det var ikke muligt at suspendere beskatningen efter forældelseslovens § 3, stk. 2, da SKAT havde

kendskab til indestående. Hvis SKAT har bevilget forlængelse af fristen for at anvende henlæggelser med f.eks. 3 år, er forældelsesfristen dog blevet tilsvarende forlænget. SKAT skønner, at alle genbeskatningskrav i dag er forældede.

Til § 9

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er alene af redaktionel karakter.

Den foreslåede ændring er en følge af, at § 22, stk. 1, nr. 7, i lov om elforsyning pr. 1. oktober 2015 er blevet til § 22, stk. 1, nr. 5, jf. § 1, nr. 15, og § 5, stk. 4, i lov nr. 633 af 16. juni 2014.

Til nr. 2 og 3

Forslaget er en følge af, at det foreslås, at titlen af ”Lov om beskatning af aktieselskaber m.v.” ændres til ”Selskabsskatteloven”, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 4

Ligningslovens § 33 D indeholder regler om genbeskatning af underskud i et fast driftssted i en fremmed stat, hvis Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat medfører, at Danmark skal lempe dobbeltbeskatning af overskud i det faste driftssted efter eksemptionsmetoden. I den forbindelse anses benyttelse af henlæggelser til investeringsfonds og indskud på etableringskonti til forlods afskrivning på et aktiv også som underskud, jf. § 33 D, stk. 1, 4. pkt.

Det foreslås, at henvisningen ovenfor til ubenyttede investeringsfondshenlæggelser udgår som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8. Desuden foreslås en redaktionel tydeliggørelse, hvorefter henvisningen til indskud på etableringskonti suppleres med en henvisning til indskud på iværksætterkonti, der også er omfattet af lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto.

Til § 10

Til nr. 1

Efter personskattelovens § 3, stk. 2, nr. 4, fradrages henlæggelser til investeringsfonds ved opgørelsen af den personlige indkomst. Det foreslås, at § 3, stk. 2, nr. 4, ophæves som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til § 11

Til nr. 1

Efter virksomhedsskattelovens § 3, stk. 3, opgøres indskudskontoen som værdien af indskudte aktiver med fradrag af gæld, indskud på særlige konti i et pengeinstitut efter § 5 i lov om investeringsfonds og overførte beløb fra konjunkturudligningskontoen efter § 22 b, stk. 8. Det foreslås, at henvisningen til indskud på konti efter lov om investeringsfonds udgår som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 2. pkt., så det fremgår, at beløb, der anses for overført efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst i det indkomstår, hvor beløbet anses for overført.

Retsvirkningen af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, er allerede i dag, at beløb anses for overført til den skattepligtige, hvorved beløbet tillægges virksomhedens indkomst og anses for hævet af den skattepligtige uden om den almindelige hæverækkefølge. Virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, om sikkerhedsstilling er baseret på en allerede eksisterende systematik i virksomhedsordningen, hvorefter beløb, der anses for overført til den skattepligtige, kommer til beskatning. Den daværende skatteminister har i forbindelse med behandlingen af lovforslaget til lov nr. 992 af 16. september 2014 (L 200 - folketingssamlingen 2013-2014) og ved besvarelsen af SAU alm. del spørgsmål 787 (folketingssamlingen 2013-2014) og SAU alm. del spørgsmål 586 (folketingssamlingen 2013-2014) redegjort for, at retsvirkningen af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, er som beskrevet ovenfor.

Formålet med tilføjelsen er således at tydeliggøre de skattemæssige konsekvenser, der er ved at stille aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen.

Med den foreslåede tilføjelse til virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, fremgår det nu klart af lovtæksten, at skattepligtige, der anvender virksomhedsordningen, skal medregne det opgjorte beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst (personlige indkomst), hvis aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen. Det opgjorte beløb kommer herved direkte til beskatning i den personlige indkomst. Herved er beløbet uvedkommende i forhold til opgørelsen af virksomhedens skattepligtige indkomst, jf. virksomhedsskattelovens § 6, samt ligeledes uvedkommende i forhold til den skattepligtiges overførsler fra virksomhedsordningen til dens privatøkonomi, jf. virksomhedsskattelovens § 5. Beskatningen sker i det indkomstår, hvor aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, stilles til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i ordningen, medmindre undtagelserne i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7-9, finder anvendelse.

Reglen indebærer eksempelvis, at en skattepligtig, der anvender virksomhedsordningen i et givent indkomstår, skal medregne 375.000 kr. til den personlige indkomst, hvis vedkommende har stillet virksomhedens aktiver (opgjort til 375.000 kr.) til sikkerhed for gæld (ligeledes opgjort til 375.000 kr.), der ikke indgår i ordningen.

Det bemærkes endvidere, at eksempelvis en overførsel af beløb fra virksomhedsordningen til den skattepligtiges privatøkonomi til dækning af skatten, der skal betales ved at stille virksomhedens aktiver til sikkerhed for privat gæld, jf. virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, skal ske i den almindelige hæverækkefølge. Det vil sige, at overførsel af et beløb til dækningen af den skat, som skal betales i ovenstående eksempel, i sig selv kan udløse yderligere skat, hvis hæverækkefølgen tilsiger dette.

Til § 12

Til nr. 1 og 2

Det foreslås, at overgangsreglen i § 15, stk. 9, i lov nr. 426 af 6. juni 2005 justeres som følge af EU-Domstolens dom af 17. juni 2014 (C-48/13). Der skal herefter ikke ske fuld genbeskatning, dvs. beskatning af tidligere fratrukne underskud, der ikke er modsvaret af efterfølgende overskud, hvis der sker afhændelse af et fast driftssted i et EU- eller EØS-land til et koncernforbundet selskab. Tilsvarende skal der ikke ske fuld genbeskatning vedr. et fast driftssted i EU eller EØS, hvis ledelsens sæde i det danske selskab flyttes til udlandet.

Lovforslaget ændrer ikke på, at der efter overgangsreglen fortsat skal ske beskatning af den løbende indkomst i det faste driftssted i udlandet, så længe der findes en genbeskatningssaldo vedr. det faste driftssted. Dette medfører også, at der ved afhændelse af det faste driftssted skal ske genbeskatning af et beløb op til den positive sum af gevinster og tab ved afståelsen af aktiverne og passiverne i det faste driftssted.

Der ændres med lovforslaget ikke på genbeskatningsreglerne, hvis der sker afhændelse af et fast driftssted i et land uden for EU/EØS, eller hvis genbeskatningen vedrører flytningen af ledelsens sæde for et selskab med et fast driftssted uden for EU/EØS.

Til § 13

Til nr. 1

Dødsboskatteloven indeholder ikke en bestemmelse, der regulerer beskatningen i det tilfælde, hvor en afdød person efterlader sig ikke udnyttede investeringsfondshenlæggelser. Derimod findes der i § 12 i lov nr. 521 af 17. juni 2008 en overgangsregel om behandling af ikke benyttede investeringsfondshenlæggelser hos en person, som er afdød ved døden den 1. juli 2008 eller senere. Det foreslås, at § 12 i nævnte lov ophæves som følge af forslaget om ophævelse af lov om investeringsfonds, jf. lovforslagets § 8.

Til § 14

Til nr. 1

Det foreslås, at der i § 3, i lov nr. 992 af 16. september 2014 om ændringen af virksomhedsskatteloven og kildeskatteloven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.) indsættes en overgangsregel som *stk. 11*.

Det foreslås i *stk. 11, 1. pkt.*, at der indføres en overgangsregel for perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014. Der er tale om en valgfri overgangsregel, hvor skattepligtige får mulighed for at lade opgørelsen af skattepligtige beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, ske på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse frem for det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse.

Den foreslåede overgangsregel indebærer, at skattepligtige kan opgøre beløbet i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse (altså værdien af den stillede sikkerhed, hvilket vil sige værdien af de underliggende aktiver). Det vil sige, at skattepligtige, der i den pågældende periode har disponeret efter, at beløbet efter virksomheds-

skattelovens § 10, stk. 6, skulle opgøres til sikkerhedsstillelsens størrelse, jf. det fremsatte lovforslag (L 200) til lov nr. 992 af 16. september 2014, har mulighed for at opgøre beløbet i overensstemmelse hermed.

Når skattepligtige vælger at anvende den foreslåede overgangsregel i 1. pkt., gælder valget for hele perioden og kun den anførte periode. Det vil sige, at alene dispositioner foretaget i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014, og som omfattes af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, skal opgøres på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse. Gældens kursværdi vil derfor være uden betydning i perioden, når den skattepligtige vælger at anvende den foreslåede overgangsregel.

Den foreslåede overgangsregel vedrører alene, hvorledes beløbet efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., skal opgøres for perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014. Dette betyder, at opgørelsen af sikkerhedsstillelsens størrelse fortsat skal ske på det tidspunkt, hvor der blev stillet sikkerhed, jf. virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 2. pkt., og at undtagelserne i virksomhedsskattelovens § 10, stk. 7-9, fortsat finder anvendelse, selv om den foreslåede overgangsregel tilvælges.

Det foreslås i *stk. 11, 2. pkt.*, at skattepligtige, der har foretaget dispositioner omfattet af 1. pkt., gives mulighed for at foretage omvalg af selvangivne oplysninger vedrørende beløb omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6. Det foreslås endvidere, at der kun gives mulighed for at foretage omvalg af selvangivne oplysninger for indkomstår, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik.

Herved sikres det, at skattepligtige, der vil anvende den foreslåede overgangsregel i 1. pkt., kan ændre valg af selvangivne oplysninger for indkomstår, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik. Dette er nødvendigt, fordi de skattepligtiges valg af at opgøre beløbet efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse, jf. den foreslåede overgangsregel i 1. pkt., kan betyde, at det er nødvendigt at ændre på selvangivne oplysninger om den skattepligtiges personlige indkomst.

Baggrunden for at begrænse adgangen til at foretage omvalg af selvangivne oplysninger til beløb omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, er, at der ikke ses grundlag for, at skattepligtige får adgang til at ændre samtlige selvangivne oplysninger for indkomstår, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik. De skattepligtige skal principielt kun ændre på deres selvangivne personlige indkomst, fordi anvendelsen af den foreslåede overgangsregel kan indebære en lavere personlig indkomst for indkomstår, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik. Baggrunden herfor er blandt andet, at f.eks. en hævning på en kassekredit ikke udløser beskatning, hvis overgangsreglen finder anvendelse, jf. afsnit 3.6.2.

I forhold til skatteforvaltningslovens § 30 om selvangivelsesomvalg er der med den foreslåede mulighed for at foretage omvalg af selvangivne oplysninger ikke tiltænkt nogen begrænsning. Det vil sige, at skatteforvaltningslovens § 30 om selvangivelsesomvalg fortsat gælder, og at anvendelsen af den foreslåede regel ikke udelukker anvendelsen af skatteforvaltningslovens § 30.

Endelig foreslås det i *stk. 11, 3. pkt.*, at meddelelse om omvalg af de selvangivne oplysninger skal være indgivet til SKAT senest den 30. juni 2017. Det vil sige, at meddelelse om omvalg af de selvangivne oplysninger modtaget efter denne dato ikke er indgivet rettidigt.

Til § 15

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede ophævelse af selskabsskattelovens § 35 O, stk. 1-6.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2016.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 998 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

Lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v.

1. Lovens *titel* affattes således:

”Selskabsskatteoven”.

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:

2. I § 1, stk. 1, nr. 2 e, 1. pkt., indsættes efter ”elektricitet”: ”og med en installeret effekt på over 25 kW”.

.....

2e) elselskaber, hvorved i denne lov forstås selskaber m.v., i hvis aktiviteter indgår produktion, transport, handel eller levering af elektricitet. Skattepligten gælder uanset selskabets organisationsform. Indregistrerede aktieselskaber omfattes dog af nr. 1. Hvis aktivitet som nævnt i 1. pkt. udøves af et interessentskab, beskattes interessenterne efter reglerne i denne bestemmelse, jf. dog § 3, stk. 7. Produktion og forbrug af elektricitet i tog, skibe, luftfartøjer eller andre transportmidler og produktion af elektricitet på nødstrømsanlæg i tilfælde, hvor den normale elektricitetsforsyning svigter, medfører ikke skattepligt efter denne bestemmelse, hvis selskabet ikke i øvrigt har aktiviteter som nævnt i 1. pkt.,

3. I § 1, stk. 1, nr. 2 e, 3. pkt., og § 1, stk. 1, nr. 2 h, 3. pkt., indsættes efter ”aktieselskaber”: ”og anpartsselskaber”.

.....

2h) vandforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og spildevandsforsyningsselskaber, hvorved i denne lov forstås selskaber m.v., der for andre og mod betaling behandler eller transporterer spildevand. Skattepligten gælder uanset vand- henholdsvis spildevandsforsyningsselskabets organisationsform. Indregistrerede aktieselskaber omfattes dog af nr. 1. Hvis aktivitet som nævnt i 1. pkt. udøves af et interessentskab, et kommanditselskab eller et kommanditaktieselskab,

beskattes henholdsvis interessenterne, komplementaren og kommanditisterne efter reglerne i denne bestemmelse,

....

Stk. 4. Som indtægt ved erhvervmæssig virksomhed for de i stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter, foreninger m.v. betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervmæssig indtægt for foreningen m.v.; dette gælder dog ikke for hjælpe- og understøttelsesfonds for de i en virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende.

Stk. 5. Overskud, som de i stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6, nævnte foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervmæssig virksomhed.

§ 2....

Stk. 3. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra b og f, omfatter alene indtægter fra de dér nævnte indkomstkilder. Indkomsts-katten i medfør af stk. 1, litra c, udgør 27 pct. af de samlede udbytter eller afståelsessummer. Indkomsts-katten udgør dog 15 pct. af udbytter eller afståelsessummer, hvis den kompetente myndighed i den stat, i Grønland eller på Færøerne, hvor selskabet m.v. er hjemmehørende, skal udveksle oplysninger med de danske myndigheder efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, en anden international overenskomst eller konvention eller en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 foretagne indeholdelse af udbytteskat eller den skat, der skal betales i henhold til kildeskattelovens § 65 A, stk. 1. Det er en betingelse for anvendelsen af 3. pkt., at selskabet m.v. ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. Hvis selskabet m.v. er hjemmehørende i et land uden for EU, er det endvidere en betingelse, at det sammen med koncernforbundne parter, jf. ligningslovens § 2, ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det udbyttegivende selskab. 2.-6. pkt. omfatter også

4. I § 1, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter "fast ejendom": "og indtægt ved produktion af elektricitet og varme".

5. I § 1, stk. 5, indsættes som 2. pkt.: "Indtægt ved produktion af elektricitet og varme er ikke omfattet af 1. pkt."

6. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres "27 pct." til: "22 pct."

selskaber, der er hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Indkomstskatten i medfør af stk. 1, litra d og h, udgør 22 pct. af renterne og afståelsessummerne. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 D foretagne indeholdelse af renteskat. Skattepligten i medfør af stk. 1, litra e, er endeligt opfyldt ved den skat, der er betalt i henhold til kildeskattelovens § 65 B. Indkomstskatten i henhold til stk. 1, litra g, udgør 22 pct. af royaltybeløbet. Skattepligten er endeligt opfyldt ved den i henhold til kildeskattelovens § 65 C foretagne indeholdelse af royaltybeskatning.

§ 3. Undtaget fra skattepligten er:

....

4) Havne, herunder lufthavne, der er åbne for offentlig trafik, samt gas- og fjernvarmeværker, når adgangen til leverance fra værket står åben for alle inden for det område, hvori værket arbejder, alt for så vidt havnens eller værket indtægter, bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital, ifølge vedtægtsmæssig bestemmelse udelukkende kan anvendes til havnens eller værket formål. Betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, selv om en havn, en lufthavn eller et gas- eller fjernvarmeværk, udøver aktivitet, der falder uden for formålet, såfremt disse aktiviteter udøves i et skattepligtigt datterselskab.

4 a) Vandforsyningsselskaber m.v., der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Det er en betingelse, at leverance fra vandforsyningsselskabet står åben for alle inden for det område, hvori selskabet arbejder, og at vandforsyningsselskabets indtægter, bortset fra normal forrentning af en eventuel indskudskapital, ifølge selskabets vedtægter kun kan anvendes til selskabets formål.

.....

Stk. 8. For kommuner, der ønsker at overgå til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 2 f, fra beskatning efter § 3, stk. 7, finder § 5 C, stk. 2, tilsvarende anvendelse med hensyn til aktiver og passiver, der både før og efter overgangen er omfattet af beskatningen. Værdierne opgjort efter § 35 O, stk. 6, træder i stedet for anskaffelsessummerne nævnt i § 5 C, stk. 2. § 5 D finder tilsvarende anvendelse på øvrige aktiver

7. I § 3, stk. 1, nr. 4, 1. pkt., udgår ”gas- og”.

8. I § 3, stk. 1, nr. 4, 2. pkt., udgår ”gas- eller”.

9. I § 3, stk. 1, nr. 4, indsættes som 3. og 4. pkt.:

”Betingelserne i 1. pkt. er også opfyldt, selv om en havn, en lufthavn eller et fjernvarmeværk har produktion af elektricitet med en installeret effekt på 25 kW eller derunder. Fritagelsen efter 1. pkt. gælder dog ikke indtægt ved produktion af elektricitet og for en havn eller lufthavn indtægt ved produktion af varme.”

10. I § 3, stk. 1, nr. 4 a, indsættes som 3. og 4. pkt.:

”Betingelserne i 1. pkt. er opfyldt, selv om et vandforsyningsselskab m.v. har aktiviteter i form af produktion af elektricitet eller produktion af varme. Fritagelsen efter 1. pkt. gælder dog ikke indtægt ved produktion af elektricitet og varme.”

11. I § 3, stk. 8, 2. pkt., ændres ”§ 35 O, stk. 6,” til: dagældende § 35 O, stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015,”.

12. § 5 C, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

og passiver.

§ 5 C. - - -

Stk. 2. Formuegoder, der er i behold hos selskabet eller foreningen på tidspunktet for ændringen, anses som anskaffet på de tidspunkter og til de anskaffelsessummer og formål, hvortil de oprindeligt var erhvervet. Skattemæssige afskrivninger samt nedskrivninger på varelager og landbrugets besætninger af husdyr, som er foretaget før ændringen, kan ikke ændres med virkning for selskabets eller foreningens indkomstopgørelser for efterfølgende regnskabsperioder.

Henlæggelser til investeringsfunds, der henstår ubenyttet ved ændringen, anses for sket i de indkomstår, hvori de oprindeligt er foretaget.

§ 13.

Stk. 3. Forsikringsselskaber kan ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i stk. 4-10 eller § 13 F fradrage beløb, der er medgået til skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, i det omfang indkomstårets skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 har reduceret indkomstårets hensættelser eller ydelser til de forsikrede vedrørende det indkomstår, der svarer til indkomståret efter denne lov, og beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne over for de forsikrede i form af forsikringsmæssige hensættelser og lovpligtige udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring.

Stk. 4. Udbytter og aktie- og ejendomsavancer, som ikke skal medregnes til et forsikringsselskabs eller til et dermed sambeskattet datterselskabs skattepligtige indkomst, og derefter udbytter, der er skattefritaget efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses i størst muligt omfang for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i stk. 3, 1. pkt., nævnte hensættelser og til skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, før disse beløb fragår i den skattepligtige indkomst. Udbytter og avancer vedrørende aktier i de af sambeskatningen omfattede datterselskaber og egne aktier medregnes ikke ved forsikringsselskabets, moderselskabets, opgørelse af de nævnte udbytter og avancer. For det indkomstår, hvori aktier eller fast ejendom sælges, reduceres summen af udbytter og avancer som opgjort efter 1. og 2. pkt. med en skattepligtig fortjeneste ved salget. Summen af udbytter og avancer som opgjort efter 1. og 2. pkt. tillægges et fradragsberettiget tab ved salg af aktier eller

13. I § 13, stk. 3, udgår ”og lovpligtige udjævningsreserver inden for kredit- og kautionsforsikring”.

14. I § 13, stk. 4, 1. pkt., stk. 5, 1. og 2. pkt., stk. 6, 4. pkt., stk. 7, 4. pkt., og stk. 9, 1. pkt. ændres ”stk. 3, 1. pkt.” til: ”stk. 3”.

fast ejendom i det indkomstår, hvori tabet anvendes til modregning. Et selskabs uudnyttede fradragsberettigede tab ved udgangen af det sidste indkomstår, hvori udbytter og avancer i det pågældende selskab kan reducere fradragsretten i forsikringsselskabet, tillægges ved forsikringsselskabets opgørelse af summen af udbytter og avancer efter 1. og 2. pkt. for det efterfølgende indkomstår. 4. og 5. pkt. gælder dog kun, i det omfang tabet har påvirket summen af udbytter og avancer efter 1. og 2. pkt. i forsikringsselskabet i tidligere indkomstår. Hvis ikke samtlige aktier i et sambeskattet datterselskab ejes direkte eller indirekte af forsikringsselskabet, medregnes den del af de skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer i datterselskabet, der svarer til forsikringsselskabets gennemsnitlige ejerandel af datterselskabets aktiekapital i indkomståret.

Stk. 5. For skadesforsikringsselskaber udgør reduktionen af fradragsretten efter stk. 4 dog højst den del af selskabets skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer m.m., der svarer til det beløb, hvormed selskabets udbetalinger til de forsikrede, de i stk. 3, 1. pkt., nævnte hensættelser og øvrige fradragsberettigede driftsomkostninger overstiger selskabets skattepligtige præmieindtægter med tillæg af 50 pct. af den forsikringstekniske rente for egen regning. Opgørelsen efter 1. pkt. sker ved, at selskabet fra år til år fører en konto over selskabets samlede skattefrie og lempelsesberettigede udbytter samt skattefrie avancer og modsvarende tab (finanskonto) og en konto over det beløb, hvormed selskabets udbetalinger til de forsikrede, de i stk. 3, 1. pkt., nævnte hensættelser og øvrige fradragsberettigede driftsomkostninger overstiger selskabets skattepligtige præmieindtægter med tillæg af 50 pct. af den forsikringstekniske rente for egen regning (driftskonto). Hvis saldoen på driftskontoen er positiv og der samtidig er en positiv saldo på finanskontoen, anvendes det mindste af de to beløb i 1. pkt. Saldoen på begge konti reduceres med det beløb, der anvendes i 1. pkt., hvorefter de resterende saldi overføres til det efterfølgende indkomstår.

Stk. 6. Hvis et forsikringsselskab er sambeskattet med et andet forsikringsselskab, foretages en samlet opgørelse af skattefrie og lempelsesberettigede udbytter og avancer m.m. efter stk. 4. Det opgjorte beløb fordeles forholdsmæssigt mellem forsikringsselskaberne, hvorefter der foretages fradragsbegrænsning efter stk. 4 henholdsvis stk. 5. Der foretages hver

sin samlede opgørelse efter 1. og 2. pkt. for livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber. Forsikringsselskaber, der ved den forholdsmæssige fordeling udnytter et andet forsikringsselskabs tab, skal godtgøre sidstnævnte selskab den skattemæssige værdi af tabet. Godtgørelsen har ikke skattemæssige konsekvenser for selskaberne. Hvis et livsforsikringsselskab direkte eller indirekte ejer et skadesforsikringsselskab, som det er sambeskattet med, skal skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer m.m., der ikke vil blive anset for medgået til skadesforsikringsselskabets udbetalinger til de forsikrede og til de i stk. 3, 1. pkt., nævnte hensættelser og fradragsberettigede driftsomkostninger, henføres til livsforsikringsselskabet, moderselskabet, med henblik på fradragsbegrænsning i dette selskab.

Stk. 7. Hvis et forsikringsselskab i hele indkomståret direkte eller indirekte ejer 25 pct. eller mere af et eller flere selskaber, der ikke er omfattet af sambeskatning, medregner forsikringsselskabet, moderselskabet, ved anvendelsen af reglerne i stk. 4 og 5 tillige skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer i datterselskaberne. Fra datterselskaberne medregnes den del af de skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer, der svarer til moderselskabets gennemsnitligt ejede andel af datterselskabets aktiekapital i indkomståret. Udbytter og avancer vedrørende moderselskabets aktier i datterselskaberne medregnes ikke. I det omfang skattefri og lempelsesberettigede udbytter og avancer i datterselskaber, der er forsikringsselskaber, efter stk. 4 og 5 er anset for medgået til udbetalinger til de forsikrede, til de i stk. 3, 1. pkt., nævnte hensættelser og til skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 i disse selskaber, skal de ikke medregnes i moderselskabet efter 1. og 2. pkt. For faste driftsteder i udlandet, som driver forsikringsvirksomhed, og som ikke er omfattet af international sambeskatning, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. ...

Stk. 9. Aktie- og ejendomsavancer, som medgår til udbetalinger til de forsikrede, til hensættelser efter stk. 3, 1. pkt., og til skat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, og de i stk. 4 nævnte avancer opgøres som forskellen mellem værdien ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse (lagerprincippet). Ved køb og salg i løbet af indkomståret indgår henholdsvis anskaffelsessum og afståelsessum ved opgørelsen af aktie- og

15. I § 13 D, stk. 3, 2. pkt., ændres ”§ 35 O” til: dagældende § 35 O, jf. lovbekendtgørelse

ejendomsavancer som nævnt i 1. pkt.

nr. 680 af 20. maj 2015”.

§ 13 D. ...

Stk. 3. Hvor et afskrivningsberettiget aktiv anvendes i forbindelse med aktiviteter omfattet af både stk. 1 og 2, fordeles den afskrivningsberettigede anskaffelsessum i overensstemmelse med de særskilte regnskaber i medfør af § 12 i lov om Energinet.dk. Dette omfatter ikke aktiver med indgangsværdier efter § 35 O.

16. § 35 O, stk. 1-6, ophæves.
Stk. 7 bliver herefter stk. 1.

§ 35 O. For elselskaber (elektricitetsværker), der overgår til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2 e, eller § 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2 e, fra skattefrihed efter § 3, stk. 1, nr. 4, finder overgangsbestemmelserne i stk. 2-5 anvendelse.

Stk. 2. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler samt skibe, som elselskabet ejer forud for overgangen til skattepligt, indgår i saldo-værdien efter afskrivningslovens regler med anskaffelsessummen nedskrevet med den tekniske værdiforringelse. Afskrivning kan i stedet foretages på grundlag af genanskaffelsesværdien korrigeret for restlevetid og korrigeret for inflation/prisstigninger.

Stk. 3. På bygninger, der er afskrivningsberettigede efter afskrivningslovens regler, eller på installationer, der udelukkende tjener sådanne bygninger, og som er anskaffet eller fuldført før overgangen til skattepligt, foretages afskrivning på grundlag af den værdi, hvormed bygningen eller installationen indgår i ejendomsværdien ved vurderingen pr. 1. januar 2000.

Stk. 4. I ikkeafskrivningsberettigede bygninger foretages afskrivning på afskrivningsberettigede installationer, som er anskaffet eller fuldført før overgangen til skattepligt, på grundlag af den værdi, hvormed installationen skønnes at indgå i ejendomsværdien ved vurderingen pr. 1. januar 2000.

Stk. 5. Ved opgørelse af fortjeneste eller tab efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven eller afskrivningslovens §§ 39 eller 40 finder bestemmelserne i selskabsskattelovens § 35 K, stk. 1-4, tilsvarende anvendelse, når aktivet eller gælden er erhvervet henholdsvis påtaget forud for overgangen til skattepligt. For fast ejendom træder ejendomsværdien pr. 1. januar 2000 i stedet for de værdier, der er nævnt i §

35 K, stk. 1, 2.-4. pkt.

Stk. 6. For kommuner, der fra den 1. januar 2000 bliver skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 2 f, eller § 3, stk. 7, samt selskaber og foreninger m.v., der overgår til beskatning efter § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2 e, eller § 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2 e, af indtægt ved produktion af elektricitet og varme fra skattefrihed efter § 3, stk. 1, nr. 5 eller 6, finder reglerne i stk. 1-5 anvendelse på aktiver og passiver vedrørende denne virksomhed.

Stk. 7. Decentrale kraftvarmeanlæg, jf. § 5 i lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning, som ikke ejes af et elektricitetsværk, kan enten afskrive et beløb svarende til den del af nettogælden, der kan henføres til kraftvarmeanlægget, opgjort til kursværdien pr. datoen for overgang til skattepligt over 20 år fra skattepligtens indtræden, eller fradrag og indekstillaeg på indeksslån, der er optaget før 1. januar 2000, der vedrører perioden efter overgangen til skattepligt, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Anlægget kan herefter ikke afskrive på aktiver, som det ejer ved overgangen til skattepligt, og ved senere afståelse af disse aktiver medregnes den fulde afståelsessum, uanset aktivets art, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved afståelser omfattet af 2. pkt. finder principperne i ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 4-9, tilsvarende anvendelse. Ved nettogæld forstås den del af anlæggets samlede gæld, som overstiger anlæggets fordringer omfattet af kursgevinstloven, værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningsloven og kassebeholdning. Det skal ved indgivelse af selvangivelse for det første indkomstår under skattepligt bindende tilkendegives, om der ønskes at afskrive et beløb svarende til nettogælden eller fradrag afdrag og indekstillaeg på indeksslån efter 1. pkt.

§ 2

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 17. august 2015, foretages følgende ændring:

1. § 67 ophæves.

§ 67. Benytter et selskab eller en forening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, henlæggelser til investeringsfonds til forlods afskrivning på aktiver nævnt i § 6, stk. 1, nr. 1, 2 eller 4, og som erhverves med henblik på udlejning, eller som allerede ved erhvervelsen er udlejet, kan selskabet ikke

§ 3

tillige fradrag udgiften til anskaffelsen efter § 6, stk. 3.

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 8. september 2015, foretages følgende ændringer:

§ 4 A.

Stk. 2. Det er en betingelse efter stk. 1, at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 h og 3 a-5 b, eller at beskatningen af udbytter fra datterselskabet frafalder eller nedsættes efter bestemmelserne i direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

Stk. 3. Datterselskabsaktierne anses for ejet direkte af de af moderselskabets (mellemholdingselskabets) direkte og indirekte aktionærer, som er omfattet af selskabsskattelovens § 1, § 2, stk. 1, litra a, eller §§ 31 A eller 32, fondsbeskatningslovens § 1 eller ligningslovens § 16 H, og som i ethvert led mellem aktionæren og mellemholdingselskabet ejer mindst 10 pct. af aktiekapitalen i det underliggende selskab. Det gælder dog kun, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

1) Mellemholdingselskabets primære funktion er ejerskab af datterselskabsaktier og koncernselskabsaktier, jf. § 4 B.

2) Mellemholdingselskabet udøver ikke reel økonomisk virksomhed vedrørende aktiebesiddelsen.

3) Mellemholdingselskabet ejer ikke hele aktiekapitalen i datterselskabet, eller mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i et datterselskab, som ikke er skattepligtigt i Danmark, og hvor beskatningen af udbytter fra datterselskabet ved direkte ejerskab ikke ville skulle nedsættes eller frafalde efter bestemmelserne i direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater eller efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Færøerne, Grønland eller den stat, hvor datterselskabet er hjemmehørende.

4) Aktierne i mellemholdingselskabet er ikke optaget til handel på et reguleret marked eller

1. § 4 A, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Det er en betingelse efter stk. 1, at datterselskabet er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 h eller 3 a-5 b, eller at datterselskabet er et tilsvarende udenlandsk selskab, der er selskabsskattepligtigt i hjemlandet.”

2. § 4 A, stk. 3, nr. 3, affattes således:

”3) Mellemholdingselskabet ejer ikke hele aktiekapitalen i datterselskabet, eller mellemholdingselskabet ejer hele aktiekapitalen i et datterselskab, som ikke er selskabsskattepligtigt i Danmark eller udlandet.”

en multilateral handelsfacilitet.

5) Mere end 50 pct. af aktiekapitalen i mellemholdingselskabet ejes direkte eller indirekte af selskaber m.v. som nævnt i 1. pkt., som ikke ville kunne modtage udbytter skattefrit ved direkte ejerskab af aktierne i det enkelte datterselskab.

§ 4

I arbejdsmarkedsbidragsloven, jf. lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 4 i lov nr. 1500 af 18. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 1, udgår ”og”, og ”samt” ændres til: ”, beløb overført efter virksomhedsskatte-lovens § 10, stk. 6, og”.

§ 5. Grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag for selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen i virksomhedsskatte-lovens afsnit I, udgør summen af overførsel fra virksomhedens skattepligtige overskud med fradrag af kapitalafkast efter virksomhedsskatte-lovens § 5, stk. 1, nr. 3, litra a, og overførsel af beløb fra virksomhedens konto for opsparet overskud med tillæg af den virksomhedsskat, der svarer hertil, til den skattepligtige samt rentekorrektion, der medregnes til den personlige indkomst efter virksomhedsskatte-lovens § 11, stk. 3.
Stk. 2 - - -

§ 5

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1200 af 30. september 2013, som ændret ved § 8 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 4, nr. 1 og 2, stk. 5, nr. 1, 1. pkt., stk. 6, nr. 1, og stk. 8, 1. pkt., udgår ”eller investeringsfondsloven”.

§ 5. - - -

Stk. 4. Anskaffelsessummen nedsættes i afståelsesåret på samme ejendom med

1) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven på bygninger og installationer, såfremt de nævnte afskrivninger m.v. ikke er beskattet som genvundne afskrivninger,

2) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, og værdiforringelser fradraget efter afskrivningslovens § 23, på nedrevne bygninger og installationer samt nedrivningsfradrag efter afskrivningslovens § 22,

3)-6) - - -

Stk. 5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der afstås en del af en ejendom. Nedsættelse foretages efter følgende principper:

1) Nedsættelse efter stk. 4, nr. 1 og 3, foretages kun, hvis der afstås en afskrivningsberettiget bygning eller installation, hvorpå der er foretaget afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, eller givet fradrag for tab eller værdiforringelse. Det nedsættelsespligtige beløb henføres til den del af ejendommen, hvorpå afskrivningerne m.v. er foretaget eller tabet eller værdiforringelsen vedrører.

2)-5) - - -

Stk. 6. Afstås en del af en fast ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis benyttes til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jf. vurderingslovens § 33, stk. 1, og anvendes reglerne i § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., ved opgørelsen af anskaffelsessummen, overføres en forholdsmæssig andel af tillægsparcelværdien eller den tekniske værdi, hvis denne er højere, til anskaffelsessummen for jorden. Det overførselsberettigede beløb opgøres som tillægsparcelværdien/den tekniske værdi nedsat med

1) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlodsafskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, på bygninger og installationer beliggende på ejendommen,

2)-3) - - -

Stk. 7. - - -

Stk. 8. For ejendomme omfattet af § 4, stk. 3, 1., 2., eller 5. pkt., skal nedsættelse af anskaffelsessummen efter stk. 4, nr. 1, jf. stk. 5-7, med foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlods afskrivninger efter etableringskontoloven eller investeringsfondsloven, kun ske med afskrivninger m.v. foretaget i indkomståret 1993 eller senere. Nedsættelsespligtige beløb efter stk. 4, nr. 1, jf. stk. 5-7, henføres til indkomståret 1993 eller senere efter forholdet mellem de samlede foretagne afskrivninger m.v. på ejendommens bygninger og installationer og de afskrivninger m.v., der er foretaget i indkomståret 1993 eller senere. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse

for nedsættelsespligtige beløb efter stk. 4, nr. 2-5, jf. stk. 5-7. Nedsættelse af anskaffelsessummen med vederlag for afståelse af en mælkekvote, jf. stk. 4, nr. 6, og stk. 5-7, skal kun ske for mælkekvotes afstået den 18. juni 1993 eller senere.

§ 1. Ved fusion af aktieselskaber bortset fra aktieselskaber som nævnt i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, eller af selskaber som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 2, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven) har selskaberne adgang til beskatning efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2....

§ 8. Aktiver og passiver, der er i behold hos det indskydende selskab ved fusionen, behandles ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst, som om de var anskaffet af dette på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af det indskydende selskab, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af dette selskab, jf. dog § 10, stk. 2. Eventuelle skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger, som det indskydende selskab har foretaget, anses for foretaget af det modtagende selskab. Aktiver, som skal afskrives forholdsmæssigt i det indskydende selskab, jf. selskabsskattelovens § 31, stk. 5, kan også kun afskrives forholdsmæssigt i det modtagende selskab. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter betragtes, som om de var foretaget af det modtagende selskab i henlæggelsesårene. Dette gælder også, selv om efterbeskatning efter investeringsfundsloven sker for indkomstår, der ligger forud for stiftelsen af det modtagne selskab.

Stk. 2-8. - - -

§ 15 b. Spaltes et selskab hjemmehørende i udlandet, finder § 5, § 6, stk. 2, 3 og 5, § 8 tilsvarende anvendelse. § 7, stk. 1, og § 10 finder endvidere tilsvarende anvendelse, hvis det udenlandske selskab ophører ved spaltningen. Ophører det udenlandske selskab ikke ved spaltningen, indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende sel-

§ 6

I fusionsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., ændres ”§ 1, stk. 1, nr. 2, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven)” til: ”selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2.”.

2. § 8, stk. 1, 4. og 5. pkt., ophæves.

3. § 15 b, stk. 1, 8. pkt., ophæves.

skab eller et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Et modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører de overtagne aktiver. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskattelovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på spaltningstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres til et eller flere af de modtagende selskaber. Ophører det indskydende selskab, beskattes fortjeneste og tab på andre aktiver og passiver efter reglerne i selskabsskattelovens § 7. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskatning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskattelovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelsessummer og anskaffelsestidspunkter.

Stk. 2. Spaltes et selskab hjemmehørende her i landet, finder § 5, § 6, stk. 2, 3 og 5, § 8 tilsvarende anvendelse. § 7, stk. 1, og § 10 finder endvidere tilsvarende anvendelse, hvis selskabet ophører ved spaltningen. Ophører selskabet ikke ved spaltningen, indgår fortjeneste eller tab på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der som følge af spaltningen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet, ikke i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af spaltningen er knyttet til et her i landet hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Et modtagen-

4. § 15 b, stk. 2, 8. pkt., ophæves.

de selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører de overtagne aktiver. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskatteovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på spaltningstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser i det indskydende selskab og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres til et eller flere af de modtagende selskaber. Ophører det indskydende selskab, beskattes fortjeneste eller tab på andre aktiver og passiver efter reglerne i selskabsskatteovens § 5.

Stk. 3-6. - - -

§ 15 d. - - -

Stk. 2. Ved tilførsel af aktiver fra et her hjemmehørende selskab finder § 5, § 6, stk. 2, 3 og 5, og § 8 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her i landet. Det modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører den eller de tilførte virksomhedsgrene. Sikkerhedsfondshenlæggelser som omhandlet i selskabsskatteovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangspunkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres helt eller delvis til et modtagende selskab. Overføres kun en del af henlæggelserne, anses de først foretagne henlæggelser for overført til det eller de modtagende selskaber.

Stk. 3. Ved tilførsel af aktiver fra et i udlandet hjemmehørende selskab finder § 5, § 6, stk. 2, 3 og 5, og § 8 tilsvarende anvendelse. § 8, stk. 1-4, finder dog alene anvendelse på de af det indskydende selskabs aktiver og passiver m.v., der som følge af tilførslen er knyttet til et her hjemmehørende modtagende selskab eller til et i udlandet hjemmehørende modtagende selskabs faste driftssted eller faste ejendom her

5. § 15 d, stk. 2, 6. og 7. pkt., ophæves.

6. § 15 d, stk. 3, 6. og 7. pkt., ophæves.

i landet. Det modtagende selskab kan alene overtage den del af det indskydende selskabs skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser, der vedrører den eller de tilførte virksomhedsgrene. Sikkerhedsfunds-henlæggelser som omhandlet i selskabsskatte-lovens § 13 C, stk. 1, fordeles som udgangs-punkt efter forholdet mellem de overførte forsikringer og den samlede forsikringsbestand på tilførselstidspunktet. Told- og skattefor-valtningen kan fastsætte en anden fordeling. Ubenyttede investeringsfondshenlæggelser og de dertil knyttede indskud i pengeinstitutter kan overføres helt eller delvis til et modtagen-de selskab. Overføres kun en del af henlægge-lserne, anses de først foretagne henlægge-lser for overført til det eller de modtagende selska-ber. De af det indskydende selskabs aktiver og passiver, der bliver tilknyttet det modtagende selskabs faste driftssted i udlandet, og som ikke i forvejen er omfattet af dansk beskat-ning, anses ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst her i landet for anskaffet til de i selskabsskatteovens § 4 A, stk. 1 og 2, og § 8 B angivne anskaffelses-summer og anskaffelsestidspunkter.

Stk. 4. - - -

§ 7

I lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 1175 af 30. oktober 2014, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 9, ophæves.
Stk. 10 og 11 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 7. - - -
Stk. 2-8. - - -
Stk. 9. Afskrivning efter stk. 5 på et formue-gode skal ske forud for en eventuel anvendelse af investeringsfondshenlæggelser for samme indkomstår.
Stk. 10-11. - - -

§ 8

Lov om investeringsfonds, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 1152 af 7. oktober 2014, ophæves.

§ 9

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1081 af 7. september 2015, som ændret ved § 1 i lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 F, stk. 1, nr. 10, ændres ”§ 22, stk. 1, nr. 7” til: ”§ 22, stk. 1, nr. 5”.

§ 7 F. Til den skattepligtige indkomst medreg-nes ikke:

.....

10) tilskud, som ydes for at sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser, jf. § 22, stk. 1, nr. 7, i lov om elforsyning, § 14, stk. 1, nr. 4, i lov om naturgasforsyning og § 28 b, stk. 1, i lov om varmforsyning, og

§ 8....

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af en forenings formue efter reglerne i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv.

§ 27 A. ...

Stk. 2. Det samme gælder for selskaber og foreninger, der skal beskattes af vederlag som nævnt i stk. 1 efter reglerne i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv. 1. pkt. gælder dog ikke ved overdragelser mellem koncernforbundne selskaber, jf. selskabsskatteovens § 31 C.

§ 33 D. Overskud eller underskud i et fast driftssted i en fremmed stat behandles efter reglerne i stk. 2-4, hvis Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældende stat medfører, at Danmark skal lempe dobbeltbeskatning af overskud i det faste driftssted efter eksemptionsmetoden. Med fast driftssted i en fremmed stat sidestilles fast ejendom i en fremmed stat. Såfremt en person eller et selskab mv. har flere faste driftssteder i samme stat, anses de i denne henseende som et fast driftssted. Som underskud anses også benyttelse af henlæggelser til investeringsfonde og indskud på etableringskonti til forlods afskrivning på et aktiv. Ved eksemptionsmetoden forstås, at Danmark skal nedsætte den danske skat med den del deraf, som efter forholdet mellem overskuddet i det faste driftssted og den samlede beskattede indkomst falder på førstnævnte del af indkomsten uanset størrelsen af den skat, der er betalt til den fremmede stat.

Stk. 2-7. - - -

2. I § 8, stk. 2, 1. pkt. ændres: ”lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv.” til: ”selskabsskatteoven”.

3. I § 27 A, stk. 2, 1. pkt., ændres ”lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber mv.” til: ”selskabsskatteoven”.

4. I § 33 D, stk. 1, 4. pkt., ændres ”henlæggelser til investeringsfonde og indskud på etableringskonti” til: ”indskud på etableringskonti og iværksætterkonti”.

§ 10

I personskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 382 af 8. april 2013, som ændret ved § 9, nr. 7, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 8 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 5 i lov nr. 1286 af 9. december 2014, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 2, nr. 4, ophæves.
Nr. 5-12 bliver herefter nr. 4-11.

§ 3. - - -

Stk. 2. Ved opgørelsen af den personlige indkomst fradrages

1)-3) - - -

4) henlæggelser efter investeringsfondsloven,

5)-12) - - -

§ 11

I virksomhedsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 18. september 2013, som ændret ved § 9 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, § 1 i lov nr. 992 af 16. september 2014 og § 4 i lov nr. 202 af 27. februar 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 3*, udgår ”, indskud på særlige konti i et pengeinstitut efter § 5 i lov om investeringsfonds”.

§ 3. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Indskudskontoen opgøres som værdien af indskudte aktiver med fradrag af gæld, indskud på særlige konti i et pengeinstitut efter § 5 i lov om investeringsfonds og overførte beløb fra konjunkturudligningskontoen efter § 22 b, *stk. 8*.

Stk. 4-7. - - -

§ 10, *stk. 6*, indsættes som 3. pkt.: ”Beløb, der anses for overført efter 1. pkt., medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst i det indkomstår, hvor beløbet anses for overført.”

§ 10. - - -

Stk. 6. Stilles aktiver i virksomhedsordningen til sikkerhed for gæld, der ikke indgår i virksomhedsordningen, anses det laveste beløb af enten gældens kursværdi eller sikkerhedsstillelsens størrelse for overført til den skattepligtige, jf. dog *stk. 7-9*. Opgørelsen af beløbet sker på det tidspunkt, hvor der stilles sikkerhed.

§ 12

I lov nr. 426 af 6. juni 2005 om ændring af selskabsskatteoven og andre skatteove (Nedsættelse af selskabsskatten og globalpuljebegreb i sambeskatningen), som ændret ved § 5 i lov nr. 1182 af 12. december 2005, § 14 i lov nr. 343 af 18. april 2007, § 6 i lov nr. 344 af 18. april 2007 og § 10 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 15, *stk. 9, 4. pkt.*, ændres »9. og 10. pkt.« til: »9.-11. pkt.«

§ 15 ...

Stk. 9. Ophører et fast driftssted skattepligtigt som følge af denne lovs § 1, nr. 5, kan underskud i det faste driftssted opstået før skattepligtens ophør ikke fremføres. Selskabets indkomst forhøjes med overskud i det faste driftssted i efterfølgende indkomstår, så længe

2. I § 15, *stk. 9*, indsættes efter 9. pkt.: ”Ligningslovens § 33 D, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 7. oktober 2004, finder dog ikke anvendelse, hvis det faste driftssted er beliggende i et land, der er medlem af EU eller EØS.”

der er en genbeskatningssaldo. Genbeskatningssaldoen for faste driftssteder, hvor der lempes efter creditprincippet, opgøres som et beløb svarende til den i selskabsskattelovens § 17, stk. 1, nævnte procent af de genbeskatningspligtige underskud på tidspunktet for skattepligtens ophør. Genbeskatningssaldoen i 3. pkt. nedbringes med skatteværdien af senere års overskud fratrukket eventuel creditlempe og skatteværdien af eventuel genbeskatning efter 9. og 10. pkt. Genbeskatningssaldoen nedbringes ikke med skatteværdien af overskud, i det omfang overskuddet skyldes renteindtægter og kursgevinster på fordringer på hovedkontoret eller selskaber, der er sambeskattet med hovedkontoret. Indgår flere faste driftssteder fra samme land, opgøres disse faste driftssteders saldi samlet. Selvangivelsen skal indeholde opgørelse af genbeskatningssaldi. Selvangivne saldi udgør efter foretagelsen af en skatteansættelse en del af denne. Genbeskatningsreglerne i ligningslovens § 33 D, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 7. oktober 2004, finder fortsat anvendelse, indtil genbeskatningssaldiene er udlignet. For så vidt angår underskud, der er fradraget for indkomståret 1992 og senere indkomstår, som er påbegyndt den 6. december 1995 eller tidligere, finder § 33 D som indsat ved lov nr. 219 af 3. april 1992 og som ændret ved § 3 i lov nr. 312 af 17. maj 1995, fortsat anvendelse. I denne bestemmelse sidestilles fast ejendom med fast driftssted.

§ 12

I det omfang en person, som er afdøet ved døden den 1. juli 2008 eller senere, efterlader sig ikke udnyttede investeringsfondshenlæggelser efter lov om investeringsfonds, finder bestemmelserne om investeringsfondshenlæggelser i § 9, stk. 1, nr. 3, § 22, stk. 1, nr. 3, § 22, stk. 3, § 39, stk. 1, nr. 2, § 45, stk. 1, nr. 2, § 59, stk. 2, nr. 2, § 87, stk. 4, og § 88, stk. 4, i lov om beskatning ved dødsfald, jf. lovbekendtgørelse nr. 908 af 28. august 2006, fortsat anvendelse.

§ 13

I lov nr. 521 af 17. juni 2008 om ændring af dødsboskatteloven og forskellige andre love (Forhøjelse af grænser for skattefri tagelse, ændringer som følge af arveloven og nye aktieavancebeskatningsregler m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 12 ophæves.

§ 14

I lov nr. 992 af 16. september 2014 om ændring af virksomhedsskatteloven og

kildeskatteloven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.), foretages følgende ændring:

§ 3. ...

Stk. 10. Skattepligtige, der anvender reglerne i afsnit I i virksomhedsskatteloven, har mulighed for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen på tidspunktet, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, jf. virksomhedsskattelovens § 3, stk. 2. Ekstraordinær nulstilling efter 1. pkt. påvirker ikke reguleringer på indskudskontoen efter det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes. Ved ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen skal betingelserne i virksomhedsskattelovens § 3, stk. 5, være opfyldt. Det er endvidere en betingelse for ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, at der er opnået tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Ansøgning om tilladelse efter 4. pkt. skal være indgivet til told- og skatteforvaltningen senest den 31. marts 2015. Opnår den skattepligtige tilladelse til ekstraordinær nulstilling af indskudskontoen, har nulstillingen, med tillæg og fradrag for reguleringer efter det tidspunkt, hvor virksomhedsordningen første gang anvendes, virkning fra begyndelsen af indkomståret 2014.

1. I § 3 indsættes som *stk. 11*:

”Stk. 11. Skattepligtige, der i perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 har foretaget dispositioner, der omfattes af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, kan vælge, at opgørelsen af beløb efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, 1. pkt., skal ske på baggrund af sikkerhedsstillelsens størrelse for alle dispositioner i perioden. Skattepligtige, der har foretaget dispositioner, jf. 1. pkt., kan ændre valg af selvangivne oplysninger vedrørende beløb omfattet af virksomhedsskattelovens § 10, stk. 6, for indkomståret, hvori perioden fra og med den 11. juni 2014 til og med den 8. september 2014 indgik. Meddelelsen om omvalg af de selvangivne oplysninger skal være indgivet til told- og skatteforvaltningen senest den 30. juni 2017.”

§ 15

I lov om Energinet.dk, jf. lovbekendtgørelse nr. 1097 af 8. november 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 575 af 18. juni 2012, § 4 i lov nr. 576 af 18. juni 2012 og § 3 i lov nr. 633 af 16. juni 2014, foretages følgende ændring:

§ 12. ...

Stk. 2. For de i stk. 1 nævnte aktiviteter skal Energinet.dk og virksomhedens helejede datterselskaber føre regnskaber og lade disse revidere på samme måde, som hvis de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. Aktiver, for hvilke der anvendes indgangsværdier efter selskabsskattelovens § 35 O, samt indtægter og udgifter forbundet med ejerskabet til disse aktiver indgår uanset aktiverens anvendelse i de særskilte regnskaber for Energinet.dks elektricitetsrelaterede aktiviteter.

1. I § 12, stk. 2, 2. pkt., ændres ”selskabsskattelovens § 35” til: ”dagældende § 35 O i selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 20. maj 2015”.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2016.